

บทที่ ๔

ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว : การเข้าไปมีอิทธิพลต่อ

การกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน

ในการเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้น ครอบครัวนั้นว่าเป็นสถาบันที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนและส่งเสริมให้สมาชิกของครอบครัวได้เข้ารับการศึกษาระดับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บิดามารดา หัวหน้าครอบครัว หรือผู้ปกครองของนักเรียนทั้งนี้เนื่องมาจากว่าการศึกษาระดับมัธยมศึกษาไม่ใช่การศึกษาภาคบังคับของประเทศไทย ดังนั้นการที่นักเรียนจะได้เข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหลายประการ เพราะฉะนั้นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงานคืออายุเกินกว่า ๑๕ ปี และต้องใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียนเต็มเวลา ทำให้นักเรียนต้องอยู่ในภาระพึ่งพิงของครอบครัว ด้วยเหตุผลดังกล่าวในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการศึกษานักเรียน

ในบทนี้ผู้วิจัยได้เน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน โดยมีสมมติฐานในการวิจัยว่า "ลักษณะโครงสร้างทางค่านิยมธุรกิจและสังคมของครอบครัว มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าไปมีอิทธิพลในการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน" กล่าวคือ

๑. ระดับการศึกษาของครอบครัวมีความสัมพันธ์ในเชิงสอดคล้องกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน

๒. ระดับอาชีพของครอบครัวมีความสัมพันธ์ในเชิงสอดคล้องกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน

๓. ระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวมีความสัมพันธ์ในเชิงสอดคล้องกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน

สาเหตุในการกำหนดสมมติฐานดังกล่าวนี้ก็เนื่องมาจากว่ามีเหตุผลทางคำ
ทฤษฎีและเอกสารผลงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ได้กล่าวอ้างไว้แล้วในบทที่ ๑

จากสมมติฐานดังกล่าว เมื่อนำเอาลักษณะโครงสร้างของครอบครัวโดยเฉพาะ
ทางคำ เศรษฐกิจและสังคม คือระดับการศึกษา ระดับอาชีพ และระดับรายได้เฉลี่ยของ
ครอบครัวมาหาความสัมพันธ์กันกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน
แล้วผลปรากฏทั้งรายละเอียดในตารางที่ ๑๓

ตารางที่ ๑๓ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับการเข้า
ไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน

ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
๑. ระดับการศึกษาของครอบครัว				
สูง	๒๓.๙ (๑๖)	๓๒.๘ (๒๒)	๔๓.๓ (๒๙)	๑๐๐.๐ (๖๗)
กลาง	๑๐.๗ (๖)	๓๓.๙ (๑๙)	๕๕.๔ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๕๖)
ต่ำ	๘.๒ (๘)	๒๔.๕ (๒๔)	๖๗.๓ (๖๖)	๑๐๐.๐ (๙๘)
รวม	๑๓.๖ (๓๐)	๒๙.๔ (๖๕)	๕๗.๐ (๑๒๖)	๑๐๐.๐ (๒๒๑)
	$G = ๐.๓๓$		$X^2 = ๑๓.๒๓$	$(p < ๐.๐๕)$
๒. ระดับอาชีพของครอบครัว				
สูง	๒๒.๘ (๑๓)	๓๕.๑ (๒๐)	๔๒.๑ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๕๗)
กลาง	๗.๗ (๓)	๓๐.๘ (๑๒)	๖๑.๕ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๓๙)
ต่ำ	๑๑.๒ (๑๔)	๒๖.๔ (๓๓)	๖๒.๔ (๗๘)	๑๐๐.๐ (๑๒๕)
รวม	๑๓.๖ (๓๐)	๒๙.๔ (๖๕)	๕๗.๐ (๑๒๖)	๑๐๐.๐ (๒๒๑)
	$G = ๐.๒๕$		$X^2 = ๙.๑๒$	$(p = ๐.๐๕)$

ตารางที่ ๑๓ (ต่อ)

ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
๓. รั้บรั้บรายไ้ไ้เฉ็ลยของครอบครัว				
สูง	๑๐.๓ (๘)	๓๓.๓ (๑๓)	๕๖.๘ (๒๒)	๑๐๐.๐ (๓๘)
กลาง	๑๕.๑ (๑๖)	๒๘.๐ (๓๑)	๕๕.๓ (๕๘)	๑๐๐.๐ (๑๐๖)
ต่ำ	๑๓.๒ (๑๐)	๒๓.๖ (๒๑)	๕๘.๒ (๘๕)	๑๐๐.๐ (๓๖)
รวม	๑๓.๖ (๓๐)	๒๘.๘ (๖๕)	๕๓.๐ (๑๒๖)	๑๐๐.๐ (๒๒๑)
	$G = ๐.๐๒$		$X^2 = ๐.๘๘$	
				$(p > ๐.๐๕)$

จากตารางที่ ๑๓ สามารถแยกวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างทางคานเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว กับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนได้ดังนี้คือ

ระดับการศึกษาของครอบครัวกับอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน สามารถตีความได้ว่า

๑. ครอบครัวที่มีการศึกษาในระดับสูง เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนในระดับสูงมีร้อยละ ๒๓.๘ ครอบครัวที่มีการศึกษาในระดับกลาง เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในระดับสูงมีร้อยละ ๑๐.๓ และครอบครัวที่มีการศึกษาในระดับต่ำ เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนในระดับสูงมีร้อยละ ๘.๒

๒. เมื่อตรวจสอบการเข้าไปมีอิทธิพลของครอบครัวต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในระดับกลางก็จะพบว่า เป็นครอบครัวที่มีระดับการศึกษาในระดับกลางมากที่สุดคือร้อยละ ๓๓.๘ ส่วนครอบครัวที่มีการศึกษาในระดับสูง และระดับต่ำนั้นมีร้อยละ ๓๒.๘ และร้อยละ ๒๘.๘ ตามลำดับ

๓. ครอบครัวที่เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในระดับต่ำ พบว่า เป็นครอบครัวที่มีระดับการศึกษาต่ำมากที่สุดคือร้อยละ ๒๗.๓ ส่วนครอบครัวที่มีการศึกษาในระดับกลางและระดับสูงนี้มีร้อยละ ๕๕.๔ และร้อยละ ๔๓.๓ ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ในเชิงสถิติพบว่า อัตราส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันในเชิงสอคล้องมากกว่าซ้กแย้งกันอยู่ร้อยละ ๓๓ ของหน่วยความสัมพันธ์ ($G = ๐.๓๓$) และเมื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ดังกล่าวกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ค่า $\chi^2 = ๑๓.๒๓$ โดยมีระดับนัยสำคัญต่ำกว่า ๐.๐๕ ($p < ๐.๐๕$) ดังนั้นจึงถือได้ว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๒. ระดับอาชีพของครอบครัวกับอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน สามารถตีความจากตารางได้ว่า

๑. ครอบครัวที่เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในระดับสูง เป็นครอบครัวที่มีอาชีพในระดับสูงมากที่สุดคือร้อยละ ๒๒.๔ ส่วนครอบครัวที่มีอาชีพในระดับต่ำ และระดับกลาง เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒ และร้อยละ ๗.๗ ตามลำดับ

๒. ครอบครัวที่เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในระดับกลาง เป็นครอบครัวที่มีอาชีพในระดับสูงมากที่สุดคือร้อยละ ๓๕.๑ ส่วนครอบครัวที่มีอาชีพในระดับกลาง และระดับต่ำนี้มีร้อยละ ๓๐.๔ และร้อยละ ๒๖.๔ ตามลำดับ

๓. ครอบครัวที่เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในระดับต่ำ เป็นครอบครัวที่มีอาชีพในระดับต่ำมากที่สุด คือร้อยละ ๒๒.๔ ส่วนครอบครัวที่มีอาชีพในระดับกลาง และระดับสูงนี้มีร้อยละ ๖๑.๕ และร้อยละ ๔๒.๑ ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ในเชิงสถิติพบว่า อัตราส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันในเชิงสอคล้องมากกว่าซ้กแย้งกันอยู่ร้อยละ ๒๕ ของหน่วยความสัมพันธ์ ($G = ๐.๒๕$) และเมื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ดังกล่าวกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้ค่า $\chi^2 = ๔.๑๒$ โดยมีระดับนัยสำคัญที่ ๐.๐๕ ($p = ๐.๐๕$) ดังนั้นจึงถือได้ว่า ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๓๐. ระดับรายได้ของครอบครัวกับอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน ระดับรายได้ของครอบครัวที่นำมาพิจารณาในการศึกษาวิจัยในที่นี้คือ ระดับรายได้ของครอบครัวที่พิจารณาจากรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลต่อครอบครัวเป็นเกณฑ์ นั่นคือการเอาจำนวนสมาชิกในครอบครัวเข้ามาพิจารณาร่วมด้วย ข้อมูลจากการางที่ ๑๓ สามารถตีความได้ดังนี้คือ

๑. ครอบครัวที่มีรายได้ต่อหัวอยู่ในระดับสูง เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในระดับสูงมีร้อยละ ๑๐.๓ ส่วนครอบครัวที่มีรายได้ในระดับกลาง เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในระดับสูงมีร้อยละ ๑๕.๑ และครอบครัวที่มีรายได้ในระดับต่ำ เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในระดับสูงมีร้อยละ ๑๓.๒

๒. ครอบครัวที่เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในระดับกลางมากที่สุดคือ ครอบครัวที่มีรายได้ในระดับสูงคือร้อยละ ๓๓.๓ ส่วนครอบครัวที่มีรายได้ระดับกลางและระดับต่ำมีร้อยละ ๒๙.๒ และร้อยละ ๒๗.๖ ตามลำดับ

๓. ครอบครัวที่เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในระดับต่ำ พบว่าเป็นครอบครัวที่มีรายได้ระดับต่ำมากที่สุดคือร้อยละ ๕๕.๒ ส่วนครอบครัวที่รายได้ในระดับสูงและระดับกลางนั้นมีร้อยละ ๕๖.๔ และร้อยละ ๕๕.๗ ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าว เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ในเชิงสถิติ พบว่าอัตราส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันในเชิงสอคล้องมากกว่าซัดแย้งกันอยู่เพียงร้อยละ ๒ ของหน่วยความสัมพันธ์เท่านั้น ($G = 0.02$) และเมื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ดังกล่าวกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ได้ค่า $\chi^2 = 0.55$ โดยมีระดับนัยสำคัญสูงกว่า 0.05 ($p > 0.05$) ดังนั้นจึงถือได้ว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่เป็นจริงตามสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้

การตรวจสอบความสัมพันธ์ (การคุมตัวแปร)

เนื่องจากว่าความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวอันได้แก่ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้น อาจจะได้รับอิทธิพลทางใดทางหนึ่งจากตัวแปรอื่น ๆ อีกหลายตัว ดังนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบความสัมพันธ์ดังกล่าวว่ามีธรรมชาติของความสัมพันธ์ที่แท้จริงเป็นอย่างไร

ในการตรวจสอบความสัมพันธ์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการนำเอาตัวแปรอื่น ๆ มาควบคุมเพื่อให้เกิดความปลอดภัยและถูกต้องในการตีความที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัวกับตัวแปรตาม คือการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน

การตรวจสอบความสัมพันธ์โดยการคุมตัวแปรครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการคุม ๒ ประการควบกันคือ

๑. การคุมแบบตีความ (Interpretation) เพื่อดูว่าระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ของครอบครัวนั้น เป็นสาเหตุทำให้ครอบครัวต่าง ๆ เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนได้อย่างไร หรือเพื่อที่จะทราบว่าทำไมจึงมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังกล่าว ตัวแปรดังกล่าวนี้บางทีก็เรียกว่าตัวแปรแทรกซ้อน คือเป็นตัวแปรที่เป็นผลมาจากระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัวแต่ในขณะเดียวกันก็เป็นเหตุทำให้ครอบครัวเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนสูง กลาง และต่ำแตกต่างกัน สำหรับการวิจัยครั้งนี้ตัวแปรที่กำหนดให้เป็นตัวแปรตีความหรือตัวแปรแทรกซ้อนในครั้งนี้ ได้แก่ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษา และความมุ่งหวังในอนาคตของครอบครัวต่อนักเรียน ทั้งนี้ก็ควบเหตุผลทางทฤษฎีและเอกสารผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว หน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่สมาชิกในครอบครัว จัดได้ว่าเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นของระบบสังคม (Functional prerequisites of social system) ของครอบครัว Parson อธิบายว่า สังคมใด ๆ จะดำรงอยู่ได้และพัฒนาต่อไปได้ สังคมนี้จะต้องสามารถแก้ปัญหาหรือจัดการให้ส่วนต่าง ๆ ของระบบทำหน้าที่เพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นในการอยู่รอดของระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ เงื่อนไขจำเป็นของระบบสังคมได้แก่ความสามารถในการปรับตัวเพื่อ

เจดีย์ ฤกษ์จุฬิมล. "ทฤษฎีแม่บททางสังคมวิทยา" : วารสารสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ • (มีนาคม - เมษายน ๒๕๒๔) : ๘-๙.

แสวงหาและใช้ทรัพยากรจากสิ่งแวดล้อมมาตอบสนองความต้องการพื้นฐานของสมาชิก (Adaptation) ความสามารถในการจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย และกระตุ้นให้ส่วนต่าง ๆ ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของระบบ (goal attainment) ความสามารถในการประสานส่วนต่าง ๆ ของระบบให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (integration) และความสามารถในการรักษาไว้ซึ่งแบบแผนหรือลักษณะที่เหมาะสม เช่น ค่านิยม และทักษะต่าง ๆ และความสามารถในการจัดการแก้ปัญหาความตึงเครียด หรือความขัดแย้งระหว่างสมาชิกในระบบ (Latency) กลไกหรือวิธีการในการทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองข้อเงื่อนไขที่จำเป็นดังกล่าวนี้ Parson เน้นมากที่สุดคือการฝึกอบรมแก่สมาชิกในสังคม (Socialization) ได้แก่ การฝึกอบรมในเรื่องอารมณ์ (Motivation Orientation) ซึ่งจะก่อให้เกิดพลังในการเข้าร่วม และการฝึกอบรมในเรื่องค่านิยม (Value Orientation) เพื่อก่อให้เกิดการรับรู้ในบรรทัดฐาน ตลอดจนแบบแผนความประพฤติต่าง ๆ ในการแสดงการกระทำระหว่างกันในระบบสังคม

Max Weber กล่าวว่า การที่คนแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมนั้นหมายความว่าอย่างไร และทำไมเขาจึงต้องแสดงพฤติกรรมอย่างนั้น ล้วนแต่ขึ้นอยู่กับ การอบรม (Orientation) ซึ่งในแต่ละสังคมก็จะมีลักษณะการอบรมและสั่งสอนแตกต่างกันออกไป ๒.

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การที่ครอบครัวจะเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนและนักเรียนจะรับอิทธิพลจากครอบครัวในระดับสูง กลาง และต่ำ แตกต่างกันนั้น นอกจากจะเป็นผลเนื่องมาจากลักษณะโครงสร้างของครอบครัวค่านิยม การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัันดังกล่าวมาแล้วนั้น น่าจะได้รับการอิทธิพลจากการอบรมสั่งสอนในครอบครัวด้วย

Charles P. and Zona K. Loomis, Social Theory (New York) : D. Van Nostrand Company, Inc., 1961), p.331.

๒ ภูทงศ์ ภูทาดบุตร, แนวคิดและทฤษฎีทางสังคมวิทยาในยุคเริ่มต้น (เชียงใหม่ : ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๒๔), หน้า ๗๖-๗๐.

ทั้งนี้เนื่องจากว่า นักวิชาการได้ลงคะแนนเห็นว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่สมาชิกมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่ตัวเองเป็นสำคัญ (Self-Centered) และมีวัฒนธรรมแบบอำนาจนิยม (Authoritarian Culture) โดยตรวจสอบจากกระบวนการอบรมเลี้ยงดูให้เรียนรู้ระเบียบของสังคมจากอดีตถึงปัจจุบันในสังคมไทยนั้น พบว่ามีลักษณะอำนาจนิยมทั้งในระดับมวลชนและระดับผู้นำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมวลชนนั้นกระบวนการอบรมเลี้ยงดูให้เรียนรู้ระเบียบของสังคมไทยเน้นเรื่องความสำคัญของอำนาจมาตลอดโดยผ่านสถาบันทางสังคมที่สำคัญ

ทินพันธุ์ นาคะตะ ๒ ได้ให้ความเห็นว่า กระบวนการอบรมเลี้ยงดูให้เรียนรู้ระเบียบของสังคมในระดับครอบครัวของสังคมไทยยังเป็นลักษณะที่ทำให้ประชาชนอยู่ในลักษณะที่มีวัฒนธรรมแบบอำนาจนิยม กล่าวคือครอบครัวไทยโดยทั่วไปเน้นความสำคัญของอัคราธิปไตย (Autocracy) ผู้มีอำนาจสูงสุดในครอบครัวคือบิดามารดาหรือหัวหน้าครอบครัว ลักษณะของความสัมพันธ์ในครอบครัวไปในลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใหญ่กับผู้ย่อย (Superior-Subordinate Relationship) โดยทั่วไปความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างเด็กกับสมาชิกอื่นในครอบครัว (บิดามารดาญาติพี่น้อง) มักจะเน้นการเคารพเชื่อฟังผู้มีอาวุโส ตลอดจนความสุภาพอ่อนโยนของผู้ใหญ่

เฟรด คัมบลิว กล่าวว่าคนไทยมักให้การยกย่องผู้มีตำแหน่งสูงและยอมอยู่ใต้อำนาจ ในการแสดงความคิดเห็นคนไทยถือว่าการไม่สุภาพที่จะแสดงความคิดเห็นโต้แย้งผู้มีตำแหน่งสูง ๓

มัญญู ศิริวรรณ, "วัฒนธรรมการเมืองไทย : ศึกษาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับลักษณะอำนาจนิยมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร." (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๙), หน้า ๒๕.

๒ Thinapan Nakta, The Problem of Democracy in Thailand: A Survey of Political Culture and Socialization of College Students, 55 : 60.

3 Josep L.Sutton, Problem of Politics and Administrative in Thailand (Bloomington : Indiana University Press, 1962), pp.171-173.

โรเบิร์ต แอล โมล * ให้ความเห็นว่าระบบค่านิยมอย่างหนึ่งของสังคมไทย ก็คือความเกรงใจและการเคารพนับถือผู้ที่เหนือกว่าด้วยความถ่อมตนและเชื่อฟังอำนาจ

โมเซล กล่าวว่ จารีตประเพณีแบบศักดินาจากเบื้องบนหรือความเชื่อฟัง มาจากเบื้องล่าง การอ่อนน้อมยอมจำนนต่ออำนาจไม่เพียงแต่เป็นกฎเท่านั้น แต่เป็นการ แสดงออกซึ่งการเคารพต่อตำแหน่งที่สูงส่งและมีเกียรติ การยอมรับอำนาจที่สูงกว่าถูกมองว่า เป็นลักษณะธรรมดาและเป็นสิ่งที่เฉพาะของสังคมไทย ซึ่งสิ่งนี้เป็นลักษณะของวัฒนธรรมไทย ซึ่งพบเห็นอยู่เสมอ ^๒.

อีกทัศนะหนึ่งเกี่ยวกับกระบวนการอบรมเลี้ยงดูให้เรียนรู้อะเบียบของสังคมไทย ในระคับครอบครัวเห็นว่า นอกจากจะมีการอบรมเลี้ยงดูในลักษณะอำนาจนิยมหรือแบบ เข้มงวด แล้วยังมีความเห็นว่ากระบวนการอบรมสั่งสอนในครอบครัวที่มีส่วนในการสร้างค่านิยมค่าน ต่าง ๆ ที่เน้นความเป็นอิสระหรืออิสระนิยม คือไม่พยายามมีกฎเกณฑ์ชีวิตความผูกพันกับบุคคล อื่น ๆ ที่อยู่ยาก เห็นได้ว่าในส่วนที่เกี่ยวกับพ่อแม่หรือเครือญาตินั้น ปรากฏว่าสัมพันธ์ภาพระหว่าง บุคคลในครอบครัวกับญาติพี่น้องของไทยจะมีลักษณะตามสบาย ไม่ตายตัวหรือมีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน แกะไขไม่ได้ คนไทยเป็นคนรักอิสรภาพ ไม่ชอบอยู่ใตกฎเกณฑ์ข้อบังคับของครอบครัวหรือสังคม คนแต่ละคนจะคอยช่วยตนเอง จะคอยหาวิถีทางเดินเองและจะตามใจตนเอง การทำคามใจ ตนเองโดยไม่คำนึงถึงหลักเกณฑ์สังคม ซึ่งลักษณะเด่นสำคัญของคนไทยดังกล่าวนี้ นักสังคมวิทยา เรียกว่า "ความเป็นปัจเจกชนนิยม" (Individualism) ซึ่งค่านิยมต่าง ๆ ดังกล่าว อันเนื่องมาจากการอบรมสั่งสอนในครอบครัว ย่อมมีอิทธิพลสำคัญต่อการรับเอาอิทธิพลจาก ครอบครัวในการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน และการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนด แผนการเรียนให้นักเรียนของผู้ปกครองด้วย

* Robert L. Mole, Thai Values and Behavior Patterns, (Tokoo : Charles E. Tuttle Company, 1973), p.25.

^๒ Sutton, Problem of Political and Administrative in Thailand, p. 322.

การที่แต่ละครอบครัวมีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันนั้นก็เนื่องมาจากความแตกต่างกันทางด้านลักษณะโครงสร้างของครอบครัวที่แตกต่างกันไปแต่ละสภาพของชนชั้นในสังคมทั้งนี้กล่าวแล้วในบทที่ ๑ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงได้นำเอาลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวมาเป็นตัวแปรคุณแบบที่ความ หรือตัวแปรแทรกซ้อนโดยแบ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น ๓ แบบ คือแบบ เข้มงวด แบบให้มีส่วนร่วม และแบบปล่อยเลยตามเลย เมื่อนำมาคู่ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัว กับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน พบดังรายละเอียดในตารางที่ ๑๔ ตารางที่ ๑๕ และตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๔ ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนจำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู/ระดับการศึกษา ของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>การอบรมเลี้ยงดูแบบ เข้มงวด</u>				
การศึกษาระดับสูง	๒๔.๖ (๖)	๒๔.๖ (๖)	๔๒.๙ (๙)	๑๐๐.๐ (๒๑)
การศึกษาระดับกลาง	๒๒.๗ (๕)	๓๖.๘ (๘)	๔๐.๙ (๙)	๑๐๐.๐ (๒๒)
การศึกษาระดับต่ำ	๑๙.๒ (๕)	๓๘.๖ (๙)	๔๖.๒ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๒๖)
รวม	๒๓.๒ (๑๖)	๓๓.๓ (๒๓)	๔๓.๕ (๓๐)	๑๐๐.๐ (๖๙)
$G = 0.0๘$				
<u>การอบรมเลี้ยงดูให้มีส่วนร่วม</u>				
การศึกษาระดับสูง	๒๓.๗ (๙)	๓๘.๒ (๑๓)	๔๒.๑ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๓๘)
การศึกษาระดับกลาง	—	๓๗.๐ (๑๐)	๖๓.๐ (๑๗)	๑๐๐.๐ (๒๗)
การศึกษาระดับต่ำ	๘.๓ (๒)	๒๓.๙ (๑๑)	๗๑.๗ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๔๖)
รวม	๙.๙ (๑๑)	๓๐.๖ (๓๔)	๕๙.๕ (๖๖)	๑๐๐.๐ (๑๑๑)
$G = 0.๘๓$				

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ)

การอบรมเลี้ยงดู/ระดับการศึกษา ของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยเลยตามเลย</u>				
การศึกษาระดับสูง	๑๒.๕ (๑)	๓๗.๕ (๓)	๕๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๘)
การศึกษาระดับกลาง	๑๔.๓ (๑)	๑๔.๓ (๑)	๗๑.๔ (๕)	๑๐๐.๐ (๗)
การศึกษาระดับต่ำ	๓.๘ (๑)	๑๕.๔ (๔)	๘๐.๘ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๒๖)
รวม	๓๐.๖ (๓)	๖๖.๕ (๘)	๒๐๒.๒ (๓๐)	๓๐๐.๐ (๖๑)

G = ๐.๔๔

จากตารางที่ ๑๔ เป็นการพิจารณาหรือความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้น มีสาเหตุเนื่องมาจากลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวหรือไม่ ทั้งนี้เนื่องมาจากเหตุผลดังกล่าวแล้วข้างต้น และเมื่อแยกพิจารณาตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแต่ละรูปแบบ ปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ใหม่ ดังนี้คือ

๑. เมื่อคุณค่ายลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด พบว่ามีระดับความสัมพันธ์ด้วยค่าสถิติ $G = ๐.๐๘$ เมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมซึ่งมีค่าสถิติ $G = ๐.๓๓$ (ตารางที่ ๑๓) จะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์ลดลงจากเดิม นั้นย่อมหมายความว่าลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด นั้นมีส่วนทำให้ระดับการศึกษาของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน หรืออีกนัยหนึ่งระดับการศึกษาของครอบครัวสัมพันธ์กับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน เนื่องจากลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด เป็นตัวเชื่อม ซึ่งมีความไต่จวาระดับการศึกษาของครอบครัวเป็นสาเหตุของการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน แต่ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากครอบครัวที่มีระดับการศึกษาสูงนั้นมีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด มากกว่าครอบครัวที่มีการศึกษาในระดับกลางและระดับต่ำ

๒. เมื่อคุณช่วยลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบใหม่มีส่วนร่วม พบว่ามีระดับความสัมพันธ์ชั่วคราวค่าสถิติ $G = ๐.๔๓$ เมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์ในตารางที่ ๑๓ แล้ว จะเห็นได้ว่ามีความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากเกิมนั้นย่อมหมายความว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบใหม่มีส่วนร่วมนั้นไม่ควรมีส่วนให้ระดับการศึกษาของครอบครัวมีความสัมพันธ์กันกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนแต่อย่างไร

๓. เมื่อคุณช่วยลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยเลยตามเลยก็พบว่า ความสัมพันธ์ใหม่นั้นเพิ่มขึ้นจากเกิมนั้นคือมีค่าสถิติ $G = ๐.๔๔$ นั้นย่อมหมายความว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยเลยตามเลยนั้นไม่ควรมีส่วนหรือเป็นสาเหตุที่ทำให้ระดับการศึกษาของครอบครัวมีความสัมพันธ์กันกับการเข้าไปมีความสัมพันธ์กันกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนแต่อย่างไร

เมื่อนำเอาลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูมาคุณตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ใหม่ทั้งรายละเอียดในตารางที่ ๑๕ ดังนี้

ตารางที่ ๑๕ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว

การอบรมเลี้ยงดู/ระดับอาชีพ ของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด</u>				
อาชีพระดับสูง	๒๐.๐๐ (๔)	๒๕.๐๐ (๕)	๕๕.๐๐ (๑๑)	๑๐๐.๐๐ (๒๐)
อาชีพระดับกลาง	๒๐.๐๐ (๓)	๓๓.๐๓ (๕)	๔๖.๐๗ (๗)	๑๐๐.๐๐ (๑๕)
อาชีพระดับต่ำ	๒๖.๐๕ (๑๕)	๓๔.๐๒ (๑๓)	๓๕.๐๓ (๑๒)	๑๐๐.๐๐ (๓๙)
รวม	๒๓.๐๒ (๑๖)	๓๓.๐๓ (๒๓)	๔๓.๐๕ (๓๐)	๑๐๐.๐๐ (๖๙)

$G = - ๐.๒๑$

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

การอบรมเลี้ยงดู/ระดับอาชีพ ของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>การอบรมเลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วม</u>				
อาชีพระดับสูง	๒๕.๘ (๘)	๓๘.๗ (๑๒)	๓๕.๕ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๓๑)
อาชีพระดับกลาง	- (๐)	๒๖.๓ (๕)	๗๓.๗ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๑๘)
อาชีพระดับต่ำ	๘.๘ (๓)	๒๗.๘ (๑๗)	๖๗.๒ (๘๑)	๑๐๐.๐ (๖๑)
รวม	๘๘.๘ (๑๑)	๓๐.๖ (๓๔)	๕๘.๕ (๖๖)	๑๐๐.๐ (๑๑๑)
	$G = ๐.๘๑$			
<u>การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยเลยตามเลย</u>				
อาชีพระดับสูง	๑๖.๗ (๑)	๕๐.๐ (๓)	๓๓.๓ (๒)	๑๐๐.๐ (๖)
อาชีพระดับกลาง	- (๐)	๘๐.๐ (๒)	๖๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๕)
อาชีพระดับต่ำ	๖.๗ (๒)	๑๐.๐ (๓)	๘๓.๓ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๓๐)
รวม				$G = ๐.๖๒$

จากตารางที่ ๑๕ เมื่อแยกพิจารณาตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน เปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมในตารางที่ ๑๓ ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์ชัคคัย สติติ $G = ๐.๒๕$ นั้น ปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ใหม่ คือครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด มีค่าความสัมพันธ์ชัคคัยสติติ $G = -๐.๒๑$ ครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วม และครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยเลยตามเลย มีค่าความสัมพันธ์เพิ่มจากเดิมคือชัคคัยสติติ $G = ๐.๘๑$ และ $G = ๐.๖๒$ ตามลำดับ

จากค่าความสัมพันธ์ที่พบใหม่ดังกล่าวนี้หมายความว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด นั้นมีส่วนทำให้ระดับอาชีพของครอบครัวมีความสัมพันธ์กันกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน หรืออีกในหนึ่งก็คือระดับอาชีพของครอบครัว

สัมพันธ์กันกับการ เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนก็เนื่องด้วยลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบ เข้มงวด เป็นตัวเชื่อม ส่วนลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบใหม่มีส่วนร่วมและลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยเลยตามเลยนั้นไม่ได้เป็นสาเหตุหรือตัวเชื่อมให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการ เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนแต่อย่างไร

เมื่อนำเอาลักษณะการอบรมเลี้ยงดูมาตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการ เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ใหม่ดังรายละเอียดในตารางที่ ๑๖ ดังนี้

ตารางที่ ๑๖ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการ เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน จำแนกตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว

การอบรมเลี้ยงดู/ระดับรายได้เฉลี่ย ของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>การอบรมเลี้ยงดูแบบ เข้มงวด</u>				
รายได้ระดับสูง	๒๑.๔ (๓)	๑๔.๓ (๒)	๖๔.๓ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๔)
รายได้ระดับกลาง	๒๒.๖ (๓)	๓๘.๓ (๑๒)	๓๘.๓ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๓๑)
รายได้ระดับต่ำ	๒๕.๐ (๖)	๓๓.๕ (๕)	๓๓.๕ (๕)	๑๐๐.๐ (๒๔)
รวม	๒๓๐.๒ (๑๖)	๓๓๐.๓ (๒๓)	๔๓๐.๕ (๓๐)	๑๐๐.๐ (๖๕)
<u>การอบรมเลี้ยงดูแบบใหม่มีส่วนร่วม</u>				
	$G = - 0.๑๔$			
รายได้ระดับสูง	๕.๓ (๑)	๕๒.๑ (๔)	๕๒.๖ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๕)
รายได้ระดับกลาง	๑๔.๓ (๔)	๒๖.๔ (๑๕)	๕๘.๕ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๕๒)
รายได้ระดับต่ำ	๕.๖ (๒)	๓๐.๖ (๑๑)	๖๓.๕ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๓๖)
รวม	๕.๕ (๑๑)	๓๐.๖ (๓๔)	๕๕.๖ (๖๖)	๑๐๐.๐ (๑๑๑)
	$G = 0.๑๒$			

ตารางที่ ๑๖ (ต่อ)

การอบรมเลี้ยงดู/ระดับรายได้เฉลี่ย ของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยเลยตามเลย</u>				
รายได้ระดับสูง	- (๐)	๕๐.๐ (๓)	๕๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๖)
รายได้ระดับกลาง	๕.๓ (๑)	๒๑.๑ (๔)	๓๓.๓ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๑๕)
รายได้ระดับต่ำ	๑๒.๕ (๒)	๖.๓ (๑)	๘๑.๓ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๖)
รวม	๓๐.๓ (๓)	๑๕.๕ (๘)	๓๓๐.๒ (๓๐)	๑๐๐.๐ (๔๑)

$$G = ๐.๐๒๗$$

จากตารางที่ ๑๖ เมื่อแยกพิจารณาตามลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์วัดด้วยสถิติ $G = ๐.๐๒$ (ตารางที่ ๑๓) ปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ใหม่คือ ครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด ส่งผลให้ความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นมีความสัมพันธ์ลดลงจากเดิมอย่างมากจนกลายเป็นลักษณะความสัมพันธ์แบบขัดแย้งวัดด้วยค่าสถิติ $G = -๐.๑๔$ ส่วนครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่มีส่วนร่วมและครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยเลยตามเลยนั้น ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ใหม่ในระดับที่สูงกว่าความสัมพันธ์เดิม ซึ่งสามารถวัดความสัมพันธ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้นด้วยสถิติ

$$G = ๐.๑๒ \text{ และ } G = ๐.๒๗ \text{ ตามลำดับ}$$

จากค่าความสัมพันธ์ใหม่ที่พบคั้งในตารางที่ ๑๖ นั้น หมายความว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่มีส่วนทำให้ระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กันคั้งในตารางที่ ๑๓ ก็เนื่องด้วยลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด เป็นตัวเชื่อม ส่วนลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่มีส่วนร่วมและแบบปล่อยเลยตามเลยนั้น ไม่ได้เป็นสาเหตุหรือตัวเชื่อมให้ระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กัน

๑.๒ ความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษา สาเหตุที่ผู้วิจัยนำเอาตัวแปรความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษา มาเป็นตัวแปรคุณตีความ เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว อันประกอบด้วยระดับการศึกษา ระดับอาชีพ และระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนในครั้งนี้ด้วยก็ด้วยเหตุผลทางทฤษฎีดังที่ได้อธิบายมาแล้วข้างต้น คือทฤษฎีขั้นต้นทางสังคม ซึ่งกล่าวได้ว่าครอบครัวที่มีชนชั้นทางสังคม คือมีระดับการศึกษาอาชีพ และระดับรายได้แตกต่างกันย่อมส่งผลต่อความเอาใจใส่ของครอบครัวแตกต่างกัน และผลจากความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษาแตกต่างกันนี้ ก็ย่อมจะส่งอิทธิพลต่อการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการศึกษาของนักเรียนด้วย ดังบทความของกี สุวรรณกิจ และผลงานการวิจัยของ Mendelsohn ที่นำมาอ้างโดย ประทีป สยามชัย เกี่ยวกับความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษาที่ได้อธิบายไว้แล้วในบทที่ ๑ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเอาตัวแปรความสนใจของครอบครัวต่อศึกษามาเป็นตัวแปรร่วม (Intervening Variable) โดยแบ่งระดับความสนใจของครอบครัวต่อศึกษาออกเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ

เมื่อนำเอาตัวแปรความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษา มาตรวจสอบความสัมพันธ์แบบตีความระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน ปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ใหม่ดังตารางที่ ๑๗

ตารางที่ ๑๗ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไป
มีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน จำแนกตามความเอาใจใส่
ของครอบครัวต่อการศึกษา

ความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการ ศึกษา/ระดับการศึกษาของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>ความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการ</u>				
<u>ศึกษาระดับสูง</u>				
การศึกษาระดับสูง	๒๖.๓ (๕)	๔๒.๑ (๘)	๓๑.๖ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๙)
การศึกษาระดับกลาง	๗.๑ (๑)	๓๕.๗ (๕)	๕๗.๑ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๘)
การศึกษาระดับต่ำ	๒๕.๐ (๔)	๓๗.๕ (๖)	๓๗.๕ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๖)
รวม	๒๐.๔ (๑๐)	๓๘.๘ (๑๙)	๔๐.๘ (๒๐)	๑๐๐.๐ (๔๙)
$G = 0.0๘$				
<u>ความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการ</u>				
<u>ศึกษาระดับกลาง</u>				
การศึกษาระดับสูง	๒๔.๑ (๗)	๒๗.๖ (๘)	๔๘.๓ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒๓)
การศึกษาระดับกลาง	๑๗.๖ (๓)	๓๕.๓ (๖)	๔๗.๑ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๗)
การศึกษาระดับต่ำ	๗.๕ (๒)	๓๗.๐ (๑๐)	๕๕.๖ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๒๗)
รวม	๑๖.๕ (๑๒)	๓๙.๕ (๒๔)	๕๐.๗ (๓๗)	๑๐๐.๐ (๗๓)
$G = 0.๑๖$				
<u>ความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการ</u>				
<u>ศึกษาระดับต่ำ</u>				
การศึกษาระดับสูง	๒๑.๑ (๔)	๓๑.๖ (๖)	๔๗.๕ (๙)	๑๐๐.๐ (๑๙)
การศึกษาระดับกลาง	๘.๐ (๒)	๓๒.๐ (๘)	๖๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๒๕)
การศึกษาระดับต่ำ	๓.๖ (๒)	๑๕.๕ (๘)	๘๑.๘ (๘๕)	๑๐๐.๐ (๙๕)
รวม	๘.๑ (๘)	๒๒.๒ (๒๒)	๖๙.๗ (๖๙)	๑๐๐.๐ (๙๙)
$G = 0.๕๐$				

จากตารางที่ ๑๗ เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์เคิมระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับเรา เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน ซึ่งวัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = 0.033$ (ตารางที่ ๑๓) เมื่อนำเอาความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษาในระดับสูงมา เป็นตัวแปรคุมตรวจสอบความสัมพันธ์แล้ว ปรากฏว่าพบค่าความสัมพันธ์ใหม่ลดลง จากเคิมวัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = 0.02$ ส่วนครอบครัวที่เอาใจใส่ต่อการศึกษาในระดับกลาง ส่งผลให้ความสัมพันธ์ใหม่ลดลงเช่นกัน ซึ่งวัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = 0.06$ และเมื่อนำเอาความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษาในระดับต่ำมาคุมตรวจสอบแล้วกลับพบว่า ระดับการศึกษาของครอบครัวกับการ เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กันเพิ่มขึ้นซึ่งวัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = 0.050$

จากค่าความสัมพันธ์ใหม่ที่พบดังตารางที่ ๑๗ นั้นน หมายความว่าความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อศึกษาระดับสูง และความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษาในระดับกลางมีส่วนหรือเป็นสาเหตุที่ทำให้ระดับการศึกษาของครอบครัวมีความสัมพันธ์กันกับการ เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน หรืออีกนัยหนึ่งคือระดับการศึกษาของครอบครัว สัมพันธ์กับการ เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน ก็เนื่องด้วยมีตัวแปรความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษาในระดับสูง และระดับกลางเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ ส่วนครอบครัวที่เอาใจใส่ต่อการศึกษาในระดับต่ำนั้นไม่ได้เป็นสาเหตุ หรือมีส่วนต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการ เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนหรือไม่ได้ เป็นตัวเชื่อมให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองดังกล่าวแต่อย่างไร

เมื่อนำเอาตัวแปรความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อศึกษามาคุมตรวจสอบความสัมพันธ์แบบคีความระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการ เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน ปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ใหม่ดังรายละเอียดในตารางที่ ๑๘

ตารางที่ ๑๘ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนจำแนกตามระดับความเอาใจใส่ ของครอบครัวต่อการศึกษา

ความเอาใจใส่ต่อการศึกษา/ ระดับอาชีพของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>ความเอาใจใส่ต่อการศึกษาสูง</u>				
อาชีพระดับสูง	๒๒.๒ (๔)	๓๘.๙ (๗)	๓๘.๙ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๘)
อาชีพระดับกลาง	๙.๑ (๑)	๔๕.๕ (๕)	๔๕.๕ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๑)
อาชีพระดับต่ำ	๒๕.๐ (๕)	๓๕.๐ (๗)	๔๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๒๐)
รวม	๒๐.๔ (๑๐)	๓๘.๘ (๑๙)	๔๐.๘ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๔๙)
	$G = - ๐.๐๑$			
<u>ความเอาใจใส่ต่อการศึกษาปานกลาง</u>				
อาชีพระดับสูง	๒๖.๙ (๗)	๒๖.๙ (๗)	๔๖.๒ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๒๖)
อาชีพระดับกลาง	๑๘.๒ (๒)	๑๘.๒ (๒)	๗๓.๗ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๑)
อาชีพระดับต่ำ	๘.๓ (๓)	๔๑.๗ (๑๕)	๕๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๓๖)
รวม	๑๖.๔ (๑๒)	๓๒.๘ (๒๔)	๕๐.๗ (๓๗)	๑๐๐.๐ (๗๓)
	$G = ๐.๑๓$			
<u>ความเอาใจใส่ต่อการศึกษาต่ำ</u>				
อาชีพระดับสูง	๑๕.๔ (๒)	๔๖.๒ (๖)	๓๘.๕ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๓)
อาชีพระดับกลาง	- (๐)	๒๙.๔ (๕)	๗๐.๖ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๑๗)
อาชีพระดับต่ำ	๘.๗ (๒)	๑๕.๙ (๑๑)	๗๕.๔ (๕๒)	๑๐๐.๐ (๖๙)
รวม	๘.๑ (๔)	๒๒.๒ (๒๒)	๖๙.๗ (๖๙)	๑๐๐.๐ (๙๘)
	$G = ๐.๓๕$			

จากตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นว่า เมื่อนำเอาระดับความเอาใจใส่ของครอบครัวมาควบคุมตรวจสอบความสัมพันธ์เดิม ซึ่งวัดได้โดยค่าสถิติ $G = ๐.๒๕$ (จากตารางที่ ๑๓) ปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ใหม่ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนแตกต่างกันคือ ครอบครัวที่เอาใจใส่ต่อการศึกษาของนักเรียนสูง ส่งผลให้ความสัมพันธ์ลดลง คือสามารถวัดได้โดยสถิติ $G = - ๐.๐๑$ และครอบครัวที่เอาใจใส่ต่อการศึกษาของนักเรียนในระดับปานกลาง ก็ส่งผลให้ความสัมพันธ์ลดลงจากเดิมเช่นกัน

ซึ่งสามารถวัดค่าความสัมพันธ์ไคควยค่าสถิติ $G = 0.93$ ส่วนครอบครัวที่เอาใจใส่ต่อการ
ศึกษาของนักเรียนในระดับต่ำนั้นกลับส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ใหม่สูงขึ้นมากว่าเดิม คือสามารถ
วัดไคควยค่าสถิติ $G = 0.35$

จากค่าของความสัมพันธ์ใหม่ที่พบดังในตารางที่ ๑๔ ดังกล่าวนั้นนี้ หมายความว่า
ความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษาระดับสูงและระดับกลาง มีส่วนหรือเป็นสาเหตุให้
ระดับอาชีพของครอบครัวมีความสัมพันธ์กันกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน
ให้นักเรียน นั่นคือความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรทั้งสองนั้นมีตัวแปรความเอาใจใส่ของ
ครอบครัวต่อการศึกษาระดับสูงและระดับกลางเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ ส่วนตัวแปรความ
เอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษาระดับต่ำนั้น ไม่ได้เป็นสาเหตุและไม่ได้มีส่วนหรือไม่
ได้เป็นตัวเชื่อมให้ตัวแปรทั้งสองคือระดับอาชีพของครอบครัวกับอิทธิพลของครอบครัวต่อการ
กำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนมีความสัมพันธ์กันแต่อย่างใด

เมื่อนำเอาตัวแปรความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษามาคุมตรวจสอบความ
สัมพันธ์แบบที่ความระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการ
กำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน ปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ดังรายละเอียดในตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไป
มีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนจำแนกตามระดับ
ความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษานักเรียน

ความเอาใจใส่ต่อการศึกษา/ ระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>ความเอาใจใส่ต่อการศึกษาสูง</u>				
รายได้ระดับสูง	๗๐.๗ (๑)	๕๓.๘ (๓)	๓๘.๕ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๓)
รายได้ระดับกลาง	๑๘.๐ (๔)	๓๘.๑ (๘)	๕๒.๘ (๘)	๑๐๐.๐ (๒๑)
รายได้ระดับต่ำ	๓๓.๓ (๕)	๒๖.๗ (๔)	๔๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๕)
รวม	๒๐.๘ (๑๐)	๓๘.๘ (๑๕)	๔๐.๘ (๒๐)	๑๐๐.๐ (๔๕)

$$G = - 0.93$$

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

ความเอาใจใส่ต่อการศึกษา/ ระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>ความเอาใจใส่ต่อการศึกษาปานกลาง</u>				
รายได้ระดับสูง	๑๖.๓ (๓)	๒๓.๘ (๕)	๕๕.๖ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๘)
รายได้ระดับกลาง	๒๑.๒ (๓)	๒๘.๒ (๘)	๕๘.๕ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๓๓)
รายได้ระดับต่ำ	๘.๑ (๒)	๕๐.๐ (๑๑)	๘๐.๘ (๘)	๑๐๐.๐ (๒๒)
รวม	๑๖.๘ (๑๒)	๓๒.๐ (๒๔)	๘๐.๙ (๓๖)	๑๐๐.๐ (๗๓)
	$G = - ๐.๐๘$			
<u>ความเอาใจใส่ต่อการศึกษาต่ำ</u>				
รายได้ระดับสูง	- (๐)	๑๒.๕ (๑)	๘๓.๕ (๓)	๑๐๐.๐ (๔)
รายได้ระดับกลาง	๘.๖ (๕)	๒๘.๘ (๑๕)	๖๑.๕ (๓๒)	๑๐๐.๐ (๕๒)
รายได้ระดับต่ำ	๓.๓ (๓)	๑๕.๘ (๖)	๗๖.๘ (๓๐)	๑๐๐.๐ (๓๙)
รวม	๘.๑ (๘)	๒๒.๒ (๒๒)	๖๘.๘ (๖๕)	๑๐๐.๐ (๙๕)
	$G = ๐.๑๑$			

จากตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่าเมื่อนำเอาระดับความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษา ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ มาเป็นตัวแปรคุณตีความตรวจสอบความสัมพันธ์เดิมซึ่งวัดไคควยค่าสถิติ $G = ๐.๐๒$ (จากตารางที่ ๑๓) ปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นใหม่คั้งนี้คือ ครอบครัวที่เอาใจใส่ต่อการศึกษาของนักเรียนสูง และครอบครัวที่เอาใจใส่ต่อการศึกษาของนักเรียนระดับกลาง ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ใหม่ลดลงวัดไคควยค่าสถิติ $G = - ๐.๑๓$ และ $G = - ๐.๐๘$ ตามลำดับ ส่วนครอบครัวที่เอาใจใส่ต่อการศึกษาของนักเรียนในระดับต่ำนั้นกลับส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์ใหม่เพิ่มขึ้นจากเดิม คือสามารถวัดไคควยค่าสถิติ $G = ๐.๑๑$

จากข้อมูลความสัมพันธ์ใหม่ที่ปรากฏดังในตารางที่ ๑๕ นั้น หมายความว่าความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนด

แผนการเรียนให้นักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กันดังในตารางที่ ๑๓ ก็เนื่องด้วยมีตัวแปรความ
 เอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษาในระดับสูงและระดับกลาง เป็นตัวแปรแทรกหรือเป็น
 ตัวเชื่อมให้ไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังกล่าวส่วนตัวแปรความเอาใจใส่ของครอบครัวต่อการศึกษา
 ในระดับต่ำนั้นไม่ได้เป็นสาเหตุ และไม่ได้มีส่วนหรือไม่ได้เป็นตัวเชื่อมให้ระดับรายได้
 เฉลี่ยของครอบครัวกับอิทธิพลของครอบครัวต่อการศึกษาที่กำหนดแผนการเรียนของนักเรียนไม่ให้
 ความสัมพันธ์กันดังในตารางที่ ๑๓ แต่อย่างไร

๑.๓ ความมุ่งหวังในอนาคตของครอบครัวต่อนักเรียน ดังที่ได้กล่าวอ้าง
 ไว้แล้วในแนวคิดทฤษฎีเอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นจะเห็นได้ว่า ครอบครัวที่
 ลักษณะโครงสร้างทางค่านิยมเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกันจะส่งผลต่อความมุ่งหวังในอนาคต
 ของครอบครัวต่อนักเรียนแตกต่างกันไป ความมุ่งหวังในอนาคตของครอบครัวต่อนักเรียนนี้
 Bronislaw Malinowski ถือว่าเป็นหน้าที่ของสถาบันครอบครัวที่มีต่อการตอบสนอง
 ความต้องการของบุคคลในค่านิยมต่าง ๆ ความต้องการต่าง ๆ ของบุคคลนี้จะมีระบบวัฒนธรรม
 เข้ามามีหน้าที่ในการทำให้ความต้องการบรรลุผลสำเร็จ ๒ ระบบการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของ
 ระบบวัฒนธรรม ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำหน้าที่สอนบุคคลให้รู้จักทักษะต่าง ๆ ในการดำรง
 ชีวิต เพื่อสนองตอบความต้องการของมนุษย์ (Cultural imperatives)

A.H. Maslow^๓ ได้ให้ทัศนะว่ามนุษย์เราเกิดมาพร้อมกับความต้องการสิ่ง
 ต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้คือ

David Bidney, Theoretical Anthropology (New York : Schocken
 Books, Columbia University Press, 1970), p.367.

๒ Ralph L. Beals & Harry Hoijer, An Introduction To Anthropology
 (New York : Macmillan Publishing Co., Inc., 1971), p.589.

๓ A.H. Maslow, "A Theory of Human Motivation", Psychological
 Review (July, 1943) pp. 370-396.

๑. ความต้องการทางร่างกาย (Physical needs)
๒. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs)
๓. ความต้องการทางสังคม (Social needs)
๔. ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem needs)
๕. ความต้องการความสัมฤทธิ์ใจปรารถนา (Self actualization)

ความต้องการชั้นที่ ๑ เป็นความต้องการภายในของมนุษย์ ส่วนความต้องการชั้นที่ ๒ - ๕ เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ของมนุษย์และจากลำดับขั้นของความต้องการทั้ง ๕ ชั้นนี้ Maslow มีความเห็นว่า คนจะพัฒนาถึงขั้นสูงมีน้อยมากเพราะส่วนใหญ่ยังคงคืนสนองความต้องการในระดับต่ำกว่า

ผลจากการที่มนุษย์มีความต้องการหรือมีความมุ่งหวังแตกต่างกันย่อมส่งผลต่อแบบแผนพฤติกรรมกระทำทางสังคมแตกต่างกันออกไป เช่นที่ Max Weber ได้เสนอแบบแผนของการกระทำว่ามีอยู่ ๔ รูปแบบคือ ๒ การกระทำที่ขึ้นอยู่กับเหตุผล (Rational action of Zweckrational) การกระทำแบบใช้ค่านิยม (Value Oriented action/ or Wertational) การกระทำแบบใช้อารมณ์ (Affective motivations action) และการกระทำตามแบบขนบธรรมเนียมประเพณี (traditional action or the eternal yesterday) สำหรับ Talcott Parson กล่าวถึงหน่วยของการกระทำในลักษณะที่บุคคลมีทางเลือกหลายทางในการเข้าหาเป้าหมาย (Voluntaristic action) การกระทำทางสังคมตามทัศนะของ Parson มีองค์ประกอบที่สำคัญบุคคลหรือผู้กระทำ (Actor) เป้าหมาย (Goal Seeking) วิธีการเข้าหาเป้าหมาย (Alternative Means) เงื่อนไขสถานการณ์ (Situation conditions) และบรรทัดฐาน ค่านิยม

ชัยพร วิชชาวุฒ, "พฤติกรรมมนุษย์," มนุษย์กับสังคม (กรุงเทพมหานคร : โครงการศึกษาทั่วไป ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๑), หน้า ๓๑.

๒ ภูทงศ์ กุศลบุตร, แนวคิดและทฤษฎีทางสังคมวิทยาในยุคเริ่มต้น, หน้า

และความแตกต่างทางสังคม ซึ่งเข้าไปอยู่ในตัวของบุรุษกระทำ (Norms, Value and Social differentiation of Actor)

การเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนถือว่าเป็นพฤติกรรมหรือการกระทำทางสังคมอย่างหนึ่งที่สมาชิกในครอบครัวกระทำต่อนักเรียนด้วยเหตุผลทางทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นนั้นได้ชี้ให้เห็นว่าครอบครัวที่มีลักษณะโครงสร้างครอบครัวแตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่อความมุ่งหวังในอนาคตแตกต่างกันและความมุ่งหวังในอนาคตที่แตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกระทำของบุคคล ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเอาความมุ่งหวังในอนาคตของครอบครัวที่มีต่อนักเรียนมาเป็นตัวแปรรวม เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวที่มีลักษณะโครงสร้างแตกต่างกัน คือระดับการศึกษา ระดับอาชีพ และระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน ปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ใหม่ทั้งรายละเอียดในตารางที่ ๒๐, ตารางที่ ๒๑ และตารางที่ ๒๒

ตารางที่ ๒๐ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนจำแนกตามความมุ่งหวังของครอบครัวที่มีต่อนักเรียน

ความมุ่งหวังของครอบครัว/ ระดับการศึกษาของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>จบ ม.๖ แล้วให้ประกอบอาชีพเลย</u>				
การศึกษาระดับสูง	๒๕.๐ (๑)	- (๐)	๗๕.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๔)
การศึกษาระดับกลาง	- (๐)	๒๕.๐ (๒)	๗๕.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๘)
การศึกษาระดับต่ำ	๕๐.๕ (๒)	๕.๘ (๑)	๔๔.๗ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒๑)
รวม	๗๖.๕ (๓)	๓๐.๘ (๓)	๑๙๖.๗ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๓๓)

G = ๐.๒๖

ตารางที่ ๒๐ ต่อ

ความมุ่งหวังของครอบครัว/ ระดับการศึกษาของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>จบ ม.๖ แล้วให้ศึกษาต่อ</u>				
การศึกษาระดับสูง	๒๕.๔ (๑๕)	๓๗.๓ (๒๒)	๓๗.๓ (๒๒)	๑๐๐.๐ (๕๙)
การศึกษาระดับกลาง	๑๓.๖ (๖)	๓๘.๖ (๑๗)	๔๗.๗ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๕๔)
การศึกษาระดับต่ำ	๘.๓ (๕)	๓๕.๐ (๒๑)	๕๖.๗ (๓๔)	๑๐๐.๐ (๖๐)
รวม	๑๖.๐ (๒๖)	๓๖.๘ (๖๐)	๔๗.๒ (๗๗)	๑๐๐.๐ (๑๖๓)

$$G = ๐.๒๘$$

ยังไม่แน่ใจ

การศึกษาระดับสูง	—	—	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๔)
การศึกษาระดับกลาง	—	—	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๔)
การศึกษาระดับต่ำ	๕.๘ (๑)	๑๑.๘ (๒)	๘๒.๔ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๑๗)
รวม	๕.๐ (๑)	๘.๐ (๒)	๘๘.๐ (๒๒)	๑๐๐.๐ (๒๕)

$$G = - ๑.๐๐$$

จากตารางที่ ๒๐ เมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมในตารางที่ ๑๓ ซึ่งวัดได้
ด้วยค่าสถิติ $G = ๐.๓๓$ ปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นมีค่าลดลงจากเดิม คือครอบครัว
ที่มีความมุ่งหวังที่จะให้นักเรียนออกไปประกอบอาชีพเลยหลังจากสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ลดลงวัดได้ด้วยสถิติ $G = ๐.๒๖$ และครอบครัวที่มีความมุ่งหวังที่จะ
ให้นักเรียนศึกษาต่อ หลังจากสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ลดลง
วัดได้ด้วยสถิติ $G = ๐.๒๘$ ส่วนครอบครัวที่ยังไม่แน่ใจในอนาคตของนักเรียนนั้นส่งผลให้ความ
สัมพันธ์ลดลงและเปลี่ยนไปในลักษณะตรงกันข้ามคือกลายเป็นความสัมพันธ์แบบขัดแย้งหรือความ
สัมพันธ์ในทางลบวัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = - ๑.๐๐$

จากค่าความสัมพันธ์ที่พบใหม่ดังในตารางที่ ๒๐ ดังกล่าว หมายความว่าความมุ่ง
หวังในอนาคตของครอบครัวต่อนักเรียนทั้งสามแบบนี้มีส่วนหรือเป็นสาเหตุให้ระดับการศึกษา

ของครอบครัวมีความสัมพันธ์กันกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ระดับการศึกษาของครอบครัวมีความสัมพันธ์กันกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนก็เนื่องด้วยความมุ่งหวังในอนาคตของครอบครัวทั้งสามแบบ เป็นตัวเชื่อม

ตารางที่ ๒๑ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนจำแนกตามความมุ่งหวังของครอบครัวที่มีต่อนักเรียน

ความมุ่งหวังของครอบครัว/ ระดับอาชีพของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>จบ ม.๖ แล้วให้ประกอบอาชีพเลย</u>				
อาชีพระดับสูง	—	—	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒)
อาชีพระดับกลาง	—	๕๐.๐ (๒)	๖๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๕)
อาชีพระดับต่ำ	๑๑.๕ (๓)	๓.๘ (๑)	๘๕.๖ (๒๒)	๑๐๐.๐ (๒๖)
รวม	๙.๑ (๓)	๙.๑ (๓)	๘๑.๘ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๓๓)
$G = ๐.๑๘$				
<u>จบ ม.๖ แล้วให้ศึกษาต่อ</u>				
อาชีพระดับสูง	๒๔.๑ (๑๓)	๓๗.๐ (๒๐)	๓๘.๙ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๕๔)
อาชีพระดับกลาง	๙.๗ (๓)	๓๒.๓ (๑๐)	๕๘.๑ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๓๑)
อาชีพระดับต่ำ	๑๒.๘ (๑๐)	๓๘.๕ (๓๐)	๔๘.๗ (๓๘)	๑๐๐.๐ (๗๘)
รวม	๑๖.๐ (๒๖)	๓๖.๘ (๖๐)	๔๗.๒ (๗๗)	๑๐๐.๐ (๑๖๓)
$G = ๐.๑๘$				
<u>ยังไม่แน่ใจ</u>				
อาชีพระดับสูง	—	—	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑)
อาชีพระดับกลาง	—	—	๑๐๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๓)
อาชีพระดับต่ำ	๕.๘ (๑)	๙.๕ (๒)	๘๔.๗ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๑๘)
รวม	๕.๘ (๑)	๙.๕ (๒)	๘๘.๐ (๒๒)	๑๐๐.๐ (๒๒)
$G = - ๑.๐๐$				

จากตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่าเมื่อนำเอาตัวแปรความมุ่งหวังของครอบครัว
 ก่อนักเรียนทั้งสามแบบ คือความมุ่งหวังที่จะให้ประกอบอาชีพเลยและความมุ่งหวังที่จะให้
 ศึกษาต่อ รวมทั้งครอบครัวที่ยังไม่แน่ใจในอนาคตของนักเรียนมาเป็นตัวแปรคุมแบบที่ความ
 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการ
 เรียนให้นักเรียนแล้วปรากฏว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีค่าวัดไคควายสถิติ $G = 0.94,$
 0.94 และ $- 0.00$ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมในตารางที่ ๑๓ ซึ่ง
 วัดค่าความสัมพันธ์ไคควายสถิติ $G = 0.25$ จึงถือว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นใหม่ในตารางที่ ๒๑
 นี้มีค่าลดลง จึงตีความได้ว่าความมุ่งหวังของครอบครัวที่มีก่อนักเรียนทั้งสามแบบ เป็นสาเหตุ
 หรือเป็นตัวเชื่อมให้ตัวแปรระดับอาชีพของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเข้าไปมีอิทธิพล
 ต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน

ตารางที่ ๒๒ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการ
 เข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนจำแนก
 ตามความมุ่งหวังของครอบครัวที่มีก่อนักเรียน

ความมุ่งหวังของครอบครัว/ ระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>จบ ม.๖ แล้วให้ประกอบอาชีพเลย</u>				
รายได้ระดับสูง	๑๑.๑ (๒)	๕.๖ (๑)	๘๓.๓ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๑๘)
รายได้ระดับกลาง	๖.๗ (๑)	๑๓.๓ (๒)	๘๐.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๑๕)
รายได้ระดับต่ำ	—	—	—	—
รวม	๑๗.๘ (๓)	๑๘.๙ (๓)	๑๖๓.๓ (๒๗)	๑๐๐.๐ (๓๓)
$G = - 0.06$				
<u>จบ ม.๖ แล้วให้ศึกษาต่อ</u>				
รายได้ระดับสูง	๑๐.๕ (๔)	๓๔.๒ (๑๓)	๕๕.๓ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๓๘)
รายได้ระดับกลาง	๑๘.๕ (๑๔)	๓๕.๕ (๓๐)	๔๖.๑ (๓๒)	๑๐๐.๐ (๗๖)
รายได้ระดับต่ำ	๑๖.๓ (๘)	๓๕.๗ (๑๗)	๔๘.๐ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๕๐)
รวม	๔๕.๓ (๒๖)	๑๐๕.๔ (๖๐)	๑๕๙.๓ (๗๘)	๑๐๐.๐ (๑๖๓)
$G = - 0.06$				

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

ความมุ่งหวังของครอบครัว/ ระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			รวม
	สูง	กลาง	ต่ำ	
<u>ยังไม่แน่ใจ</u>				
รายได้ระดับสูง	-	-	๑๐๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑)
รายได้ระดับกลาง	-	-	๑๐๐.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๑๒)
รายได้ระดับต่ำ	๘.๓ (๑)	๑๖.๗ (๒)	๗๕.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๒)
รวม	๘.๐ (๑)	๘.๐ (๒)	๘๘.๐ (๒๒)	๑๐๐.๐ (๒๕)
G = - ๑.๐๐				

จากตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมในตารางที่ ๑๓ ซึ่งวัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = ๐.๐๒$ ปรากฏว่าความสัมพันธ์ใหม่ที่พบดังในตารางที่ ๒๒ มีค่าลดลง เมื่อนำตัวแปรความมุ่งหวังของครอบครัวที่นักเรียนทั้งสามแบบมาเป็นตัวแปรคุมแบบที่ความ คือความมุ่งหวังที่จะให้ประกอบอาชีพเลย ความมุ่งหวังที่จะให้ศึกษาต่อ และครอบครัวที่ยังไม่แน่ใจต่ออนาคตของนักเรียน โดยวัดค่าความสัมพันธ์ได้ด้วยสถิติ $G = - ๐.๐๖, - ๐.๐๖$ และ $- ๑.๐๐$ ตามลำดับ ดังนั้นจึงตีความได้ว่าความมุ่งหวังของครอบครัวที่มีต่อนักเรียนทั้งสามแบบนี้ เป็นสาเหตุหรือเป็นตัวเชื่อมให้ความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนให้ไม่มีความสัมพันธ์กันดังที่กล่าวแล้วในตารางที่ ๑๓

๒. การคุมแบบกำหนดเงื่อนไข (Specification) เมื่อต้องการทราบว่าเมื่อนำตัวแปรมาทดสอบแล้ว ความสัมพันธ์เดิมจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรหรือไม่ตามเงื่อนไขหรือตัวแปรอะไรบ้าง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเอาตัวแปรต่อไปนี้มาเป็นตัวแปรเงื่อนไขคือ

๒.๑ เพศของนักเรียน เมื่อนำตัวแปรเพศ ของนักเรียนมาเป็นตัวแปรคุมกำหนดเงื่อนไขพบรายละเอียดดังตารางที่ ๒๓

ตารางที่ ๒๓ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน จำแนกตามเพศของนักเรียน

ลักษณะโครงสร้างครอบครัว	นักเรียนชาย				นักเรียนหญิง			
	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ				อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
๑. ระดับการศึกษาของครอบครัว								
ระดับสูง	๒๒.๖ (๓)	๒๕.๘ (๘)	๕๑.๖ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๓๑)	๒๕.๐ (๕)	๓๘.๕ (๑๔)	๓๖.๑ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๓๖)
ระดับกลาง	๖.๕ (๒)	๒๙.๐ (๙)	๖๕.๕ (๒๐)	๑๐๐.๐ (๓๑)	๑๖.๐ (๕)	๕๐.๐ (๑๐)	๕๔.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒๕)
ระดับต่ำ	๖.๓ (๕)	๒๕.๐ (๑๕)	๖๘.๓ (๕๑)	๑๐๐.๐ (๒๐)	๑๐.๕ (๕)	๒๓.๓ (๕)	๖๕.๘ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๓๘)
รวม	๑๐.๓ (๑๓)	๒๖.๒ (๓๒)	๖๓.๑ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๑๒๒)	๑๓.๒ (๑๓)	๓๓.๓ (๓๓)	๕๕.๕ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๕๕)
				G = ๐.๒๕				G = ๐.๓๖
๒. ระดับอาชีพของครอบครัว								
ระดับสูง	๒๒.๒ (๖)	๒๙.๖ (๘)	๕๕.๑ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๒๓)	๒๓.๓ (๓)	๕๐.๐ (๑๒)	๓๖.๓ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๓๐)
ระดับกลาง	-	๑๘.๒ (๒)	๘๑.๘ (๙)	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐.๓ (๓)	๓๕.๓ (๑๐)	๕๓.๖ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๒๘)
ระดับต่ำ	๘.๓ (๓)	๒๖.๒ (๒๒)	๖๕.๕ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๘๕)	๑๓.๑ (๓)	๒๖.๘ (๑๑)	๕๖.๑ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๕๑)
รวม	๑๐.๓ (๑๓)	๒๖.๒ (๓๒)	๖๓.๑ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๑๒๒)	๑๓.๒ (๑๓)	๓๓.๓ (๓๓)	๕๕.๕ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๕๕)
				G = ๐.๒๒				G = ๐.๑๕

ตารางที่ ๒๓ (ต่อ)

ลักษณะโครงสร้างครอบครัว	นักเรียนชาย				นักเรียนหญิง			
	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ				อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
๓. <u>ระดับรายได้ของครอบครัว</u>								
ระดับสูง	๕.๖ (๑)	๓๘.๘ (๓)	๕๕.๖ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๘.๓ (๓)	๒๘.๖ (๖)	๕๓.๑ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๒๑)
ระดับกลาง	๑๑.๓ (๓)	๒๕.๐ (๑๕)	๒๓.๓ (๓)	๑๐๐.๐ (๖๐)	๑๘.๖ (๕)	๓๘.๘ (๑๖)	๕๕.๓ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๕๖)
ระดับต่ำ	๑๑.๘ (๕)	๒๒.๓ (๑๐)	๒๕.๘ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๘๘)	๑๕.๖ (๕)	๓๘.๘ (๑๑)	๕๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๓๒)
รวม	๑๐.๓ (๑๓)	๒๖.๒ (๓๒)	๒๓.๑ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๑๒๒)	๑๓.๒ (๑๓)	๓๓.๓ (๓๓)	๕๘.๕ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๘๘)
	G = ๐.๐๓				G = - ๐.๐๘			

จากตารางที่ ๒๓ เมื่อนำเอาตัวแปรเพศของนักเรียนมาตรวจสอบเพื่อหาเงื่อนไข (Specification) ของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนพบว่า

๑. ความสัมพันธ์เชิงระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้นวัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = ๐.๓๓$ เมื่อนำเอาตัวแปรเพศนักเรียนชายมาเป็นตัวแปรคุมตรวจสอบพบว่า มีค่าความสัมพันธ์ลดลงวัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = ๐.๒๔$ ส่วนตัวแปรเพศนักเรียนหญิงเมื่อนำมาเป็นตัวแปรคุมตรวจสอบพบว่า ค่าความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากเดิมวัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = ๐.๓๖$ ดังนั้นย่อมหมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้นเป็นจริงสำหรับนักเรียนหญิงเท่านั้น แต่ไม่เป็นจริงสำหรับนักเรียนชาย

๒๐. ความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้นวัดได้ด้วยความสัมพันธ์ $G = 0.25$ เมื่อนำตัวแปรนักเรียนชายมาเป็นตัวแปรคุมตรวจสอบพบว่า มีความสัมพันธ์ลดลงวัดได้ด้วยความสัมพันธ์ $G = 0.22$ ส่วนตัวแปรเพศนักเรียนหญิง เมื่อนำมาเป็นตัวแปรคุมตรวจสอบพบว่า ความสัมพันธ์ลดลงจากเดิม วัดได้ด้วยความสัมพันธ์ $G = 0.04$ ดังนั้น ย่อมหมายความว่าเพศของนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิง เป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมเปลี่ยนแปลงไป คือลดลงทั้งในเพศชายและเพศหญิง โดยที่เพศหญิงจะเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมลดลงมากกว่าเพศชาย

๓๐. ความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้นวัดได้ด้วยความสัมพันธ์ $G = 0.02$ เมื่อนำตัวแปรเพศนักเรียนชายมาเป็นตัวแปรคุมตรวจสอบพบว่า มีความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นวัดได้ด้วยความสัมพันธ์ $G = 0.07$ ส่วนตัวแปรเพศของนักเรียนหญิง เมื่อนำมาเป็นตัวแปรคุมตรวจสอบพบว่า มีความสัมพันธ์ลดลงวัดได้ด้วยความสัมพันธ์ $G = -0.04$ ดังนั้น ย่อมหมายความว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้น เป็นจริงสำหรับนักเรียนชายเท่านั้น แต่ไม่เป็นจริงสำหรับนักเรียนหญิง หรือเพศชายเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมเพิ่มขึ้นส่วนเพศหญิง เป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมลดลง

๒๐.๒ แผนการเรียนปัจจุบัน เมื่อนำตัวแปรแผนการเรียนปัจจุบันของนักเรียนมาเป็นตัวแปรคุมกำหนดเงื่อนไข พบรายละเอียดดังตารางที่ ๒๔

ตารางที่ ๒๔ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับการเข้าไป
มีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนจำแนกตามแผนการ
เรียนปัจจุบันของนักเรียน

ลักษณะโครงสร้างครอบครัว	สายอาชีพ				สายสามัญ			
	อิทธิพลต่อการกำหนดแผน				อิทธิพลต่อการกำหนดแผน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
๑. การศึกษาของครอบครัว								
ระดับสูง	๕.๑ (๑)	๒๖.๓ (๓)	๒๓.๖ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๑)	๒๖.๘ (๑๕)	๓๓.๕ (๑๕)	๓๕.๓ (๒๒)	๑๐๐.๐ (๕๖)
ระดับกลาง	—	๓๕.๓ (๕)	๒๘.๓ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๕.๓ (๖)	๓๓.๐ (๑๔)	๕๒.๘ (๒๒)	๑๐๐.๐ (๔๒)
ระดับต่ำ	—	๒๘.๖ (๘)	๓๑.๘ (๒๐)	๑๐๐.๐ (๒๘)	๑๑.๘ (๘)	๒๒.๕ (๑๖)	๒๕.๓ (๘)	๑๐๐.๐ (๓๐)
รวม	๑.๕ (๑)	๓๐.๒ (๑๖)	๒๓.๕ (๓๖)	๑๐๐.๐ (๕๓)	๑๓.๓ (๒๕)	๒๕.๒ (๔๕)	๕๓.๖ (๕๐)	๑๐๐.๐ (๑๖๘)
	G = ๐.๑๖				G = ๐.๓๓			
๒. อาชีพของครอบครัว								
ระดับสูง	—	๒๓.๓ (๓)	๓๒.๓ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๑)	๒๘.๓ (๑๓)	๓๓.๐ (๑๓)	๓๕.๘ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๕๖)
ระดับกลาง	—	๕๐.๐ (๒)	๖๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๕)	๘.๘ (๓)	๒๕.๕ (๑๐)	๖๑.๘ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๓๔)
ระดับต่ำ	๒๐.๓ (๑)	๒๕.๓ (๑๑)	๒๓.๖ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๓๓)	๑๕.๘ (๑๓)	๒๕.๐ (๒๒)	๖๐.๒ (๕๓)	๑๐๐.๐ (๘๘)
รวม	๑.๕ (๑)	๓๐.๒ (๑๖)	๒๓.๕ (๓๖)	๑๐๐.๐ (๕๓)	๑๓.๓ (๒๕)	๒๕.๒ (๔๕)	๕๓.๖ (๕๐)	๑๐๐.๐ (๑๖๘)
	G = - ๐.๐๖				G = ๐.๒๘			
๓. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว								
ระดับสูง	—	๓๓.๓ (๒)	๖๖.๓ (๕)	๑๐๐.๐ (๖)	๑๒.๑ (๕)	๓๓.๓ (๑๑)	๕๕.๕ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๓๓)
ระดับกลาง	๓.๐ (๑)	๒๑.๒ (๓)	๓๕.๘ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๓๓)	๒๐.๕ (๑๕)	๓๒.๕ (๒๔)	๕๖.๖ (๓๔)	๑๐๐.๐ (๓๓)

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

ลักษณะโครงสร้าง	สายอาชีพ				สายสามัญ			
	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ				อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
ระดับต่ำ	-	๕๐.๐	๕๐.๐	๑๐๐.๐	๑๖.๑	๒๒.๖	๖๑.๓	๑๐๐.๐
		(๓)	(๓)	(๑๔)	(๑๐)	(๑๔)	(๓๘)	(๖๒)
รวม	๑.๘	๓๐.๒	๖๗.๘	๑๐๐.๐	๑๗.๓	๒๘.๒	๕๓.๖	๑๐๐.๐
	(๑)	(๑๖)	(๓๖)	(๕๓)	(๒๘)	(๔๘)	(๘๐)	(๑๖๘)
	$G = - ๐.๓๐$				$G = ๐.๐๘$			

จากตารางที่ ๒๔ เมื่อนำเอาตัวแปรแผนการเรียนปัจจุบันของนักเรียนมาตรวจสอบ เพื่อหาเงื่อนไขของความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับการเข้าปี่ อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนพบว่า

๑. ความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าปี่ อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนซึ่งวัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = ๐.๓๓$ เมื่อนำเอา ตัวแปรแผนการเรียนปัจจุบันสายอาชีพมาตรวจสอบพบความสัมพันธ์ใหม่มีค่าวัดได้ด้วยค่า สถิติ $G = ๐.๑๖$ ส่วนตัวแปรแผนการเรียนปัจจุบันสายสามัญนั้น เมื่อนำมาเป็นตัวแปรคุม ตรวจสอบ พบว่าความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นนี้มีค่าวัดได้ด้วยสถิติ $G = ๐.๓๓$ ดังนั้นยอม หมายความว่าตัวแปรแผนการเรียนสายอาชีพเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมลดลง ส่วน ตัวแปรแผนการเรียนสายสามัญไม่ได้เป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมเปลี่ยนไป

๒. ความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าปี่อิทธิพล ต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน ซึ่งวัดได้ด้วยสถิติ $G = ๐.๒๕$ เมื่อนำเอาตัวแปร แผนการเรียนปัจจุบันสายอาชีพมาตรวจสอบพบความสัมพันธ์ใหม่วัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = -๐.๐๖$ ส่วนตัวแปรแผนการเรียนสายสามัญนั้น เมื่อนำมาเป็นตัวแปรคุมตรวจสอบ พบว่าความสัมพันธ์ ใหม่ที่เกิดขึ้นวัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = ๐.๒๕$ ดังนั้นยอมหมายความว่าตัวแปรแผนการเรียนสาย อาชีพเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมลดลง ส่วนตัวแปรแผนการเรียนสายสามัญนั้นเป็น

เงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมเพิ่มขึ้น นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนจะพบในนักเรียนที่เรียนอยู่ในแผนการเรียนสายสามัญเท่านั้น

๓. จากความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน ซึ่งวัดได้ด้วยสถิติ $G = 0.02$ นั้น เมื่อนำเอาตัวแปรแผนการเรียนปัจจุบันสายอาชีพมาควบคุมตรวจสอบพบความสัมพันธ์ใหม่ที่วัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = -0.30$ ส่วนตัวแปรแผนการเรียนปัจจุบันสายสามัญนั้นเมื่อนำมาเป็นตัวแปรควบคุมตรวจสอบพบว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นวัดได้ด้วยค่าสถิติ $G = 0.04$ ดังนั้นย่อมหมายความว่าตัวแปรแผนการเรียน ปัจจุบันเป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์กันระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนในแผนการเรียนสายอาชีพเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมต่ำลง ส่วนนักเรียนที่เรียนอยู่ในแผนการเรียนสายสามัญนั้นเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น นั่นคือความสัมพันธ์เดิมดังกล่าวนี้จะพบในนักเรียนที่เรียนอยู่ในแผนการเรียนสายสามัญเท่านั้น

๒.๓ สถานภาพสมรสและการมีชีวิตอยู่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เมื่อนำมาเป็นตัวแปรควบคุมแบบกำหนดเงื่อนไขแล้วปรากฏว่าพบรายละเอียดดังในตารางที่ ๒๕

ตารางที่ ๒๕ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน จำแนกตามสถานภาพสมรสและการมีชีวิตอยู่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน

ลักษณะโครงสร้างครอบครัว	สมรสและอยู่รวมกัน				แยกกันอยู่หรือหย่าร้างหรือเสียชีวิต			
	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ				อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม

๑. การศึกษาของครอบครัว

ระดับสูง	๒๒.๙	๓๕.๘	๔๑.๗	๑๐๐.๐	๒๖.๓	๒๖.๓	๔๗.๘	๑๐๐.๐
	(๑๑)	(๑๗)	(๒๐)	(๔๘)	(๕)	(๕)	(๙)	(๑๙)

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ)

ลักษณะโครงสร้างครอครัว	สมรสและอยู่รวมกัน				แยกกันอยู่หรือหย่าร้างหรือเสียชีวิต			
	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ				อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
ระดับกลาง	๑๒.๐	๓๘.๐	๕๐.๐	๑๐๐.๐	-	-	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(๖)	(๑๘)	(๒๕)	(๕๐)				(๖)	(๖)
ระดับต่ำ	๖.๘	๒๙.๕	๖๘.๑	๑๐๐.๐	๑๕.๐	๕.๐	๘๐.๐	๑๐๐.๐
(๕)	(๒๓)	(๕๐)	(๗๘)		(๓)	(๑)	(๑๖)	(๒๐)
รวม	๑๒.๕	๓๓.๕	๕๘.๐	๑๐๐.๐	๑๗.๘	๑๓.๓	๖๘.๙	๑๐๐.๐
(๒๒)	(๕๙)	(๙๕)	(๑๗๖)		(๘)	(๖)	(๓๑)	(๔๕)
	G = ๐.๓๑				G = ๐.๕๐			

๒. อาชีพของครอครัว

ระดับสูง	๒๑.๑	๓๙.๕	๓๙.๕	๑๐๐.๐	๒๖.๓	๒๖.๓	๔๗.๔	๑๐๐.๐
(๘)	(๑๕)	(๑๕)	(๓๘)		(๕)	(๕)	(๙)	(๑๘)
ระดับกลาง	๘.๘	๓๒.๘	๕๘.๘	๑๐๐.๐	-	๒๐.๐	๘๐.๐	๑๐๐.๐
(๓)	(๑๑)	(๒๐)	(๓๘)			(๑)	(๘)	(๕)
ระดับต่ำ	๑๐.๖	๓๑.๗	๕๗.๗	๑๐๐.๐	๑๘.๓	-	๘๑.๗	๑๐๐.๐
(๑๑)	(๓๓)	(๖๐)	(๑๐๘)		(๓)		(๑๘)	(๒๑)
รวม	๑๒.๕	๓๓.๕	๕๘.๐	๑๐๐.๐	๑๗.๘	๑๓.๓	๖๘.๙	๑๐๐.๐
(๒๒)	(๕๙)	(๙๕)	(๑๗๖)		(๘)	(๖)	(๓๑)	(๔๕)
	G = ๐.๒๐				G = ๐.๕๗			

๓. รายได้เฉลี่ยของครอครัว

ระดับสูง	๘.๓	๔๑.๗	๕๐.๐	๑๐๐.๐	๑๓.๓	๒๐.๐	๖๖.๗	๑๐๐.๐
(๒)	(๑๐)	(๑๒)	(๒๘)		(๒)	(๓)	(๑๐)	(๑๕)
ระดับกลาง	๑๓.๐	๓๒.๖	๕๘.๓	๑๐๐.๐	๒๘.๖	๗.๑	๖๔.๓	๑๐๐.๐
(๑๒)	(๓๐)	(๕๐)	(๙๒)		(๘)	(๑)	(๙)	(๑๘)

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ)

ลักษณะโครงสร้างครอบครัว	สมรสและอยู่รวมกัน				แยกกันอยู่หรือหย่าร้างหรือเสียชีวิต			
	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ				อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
ระดับต่ำ	๑๓.๓	๓๑.๗	๕๕.๐	๑๐๐.๐	๑๒.๕	๑๒.๕	๗๕.๐	๑๐๐.๐
	(๘)	(๑๘)	(๓๓)	(๖๐)	(๒)	(๒)	(๑๒)	(๑๖)
รวม	๑๒.๕	๓๓.๕	๕๕.๐	๑๐๐.๐	๑๗.๘	๑๓.๓	๖๘.๙	๑๐๐.๐
	(๒๒)	(๕๘)	(๘๕)	(๑๗๖)	(๘)	(๖)	(๓๑)	(๔๕)
	$G = ๐.๐๑$				$G = ๐.๑๐$			

จากตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัว การเข้าเรียน อาชีพ และรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน โดยมีสถานภาพสมรสและการมีชีวิตอยู่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เป็นตัวแปรคุมตรวจสอบความสัมพันธ์ ปรากฏว่า

๑. เมื่อนำมาตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้น ครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีสถานภาพสมรส สมรสและอยู่รวมกันพบว่าความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นนี้มีค่าวัดได้ ควadrat $G = ๐.๓๑$ ส่วนครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองแยกกันอยู่หย่าร้าง หรือเสียชีวิต พบว่าส่งผลต่อความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นวัดได้ ควadrat $G = ๐.๕๐$ จากค่าความสัมพันธ์ที่พบใหม่เมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมในตารางที่ ๑๓ ซึ่งวัดได้ ควadrat $G = ๐.๓๓$ ดังนั้น ย่อมหมายความว่าครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองสมรสและอยู่รวมกัน เป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมลดลง ส่วนครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง หรือเสียชีวิตนั้น เป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์เดิมนั้น เป็นจริงและพบมากในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสหย่าร้างหรือแยกกันอยู่หรือเสียชีวิตแล้วมากกว่าครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสสมรสและอยู่รวมกัน

๒. เมื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้น ครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองสมรสและอยู่รวมกันพบว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นวัดไคควยศาสตร์ $G = 0.20$ ส่วนครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองแยกกันอยู่หรือหย่าร้างหรือเสียชีวิตแล้วส่งผลต่อความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นวัดไคควยศาสตร์ $G = 0.57$ จากความสัมพันธ์ที่พบใหม่เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมในตารางที่ ๑๓ ซึ่งวัดไคควยศาสตร์ $G = 0.25$ ดังนั้นย่อมหมายความว่าตัวแปรสถานภาพสมรสและการมีชีวิตอยู่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองแบบสมรสและอยู่รวมกันเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมลดลง และครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองแยกกันอยู่หรือหย่าร้างหรือเสียชีวิต เป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมมีค่าเพิ่มขึ้น จึงกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์เดิมเป็นจริงและพบมากในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสแบบแยกกันอยู่หรือหย่าร้างหรือเสียชีวิต

๓. เมื่อนำมาตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนก็พบในตนเองเดียวกันกับลักษณะโครงสร้างทางด้านการศึกษาและด้านอาชีพของครอบครัวนั้นคือ ครอบครัวที่มีสถานภาพสมรสแบบสมรสและอยู่รวมกันเป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมลดลง และครอบครัวที่มีสถานภาพสมรสแบบแยกกันอยู่หรือหย่าร้างหรือเสียชีวิต เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมเพิ่มขึ้น ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ไคควยศาสตร์ $G = 0.09$ และ $G = 0.90$ เมื่อเทียบกับค่าความสัมพันธ์เดิม $G = 0.02$ จึงกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์เดิมเป็นจริงและพบมากในเงื่อนไขของครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีสถานภาพสมรสแบบแยกกันอยู่หรือหย่าร้างหรือเสียชีวิต

๒.๔ ประเภทครอบครัว เมื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เดิมระหว่างลักษณะโครงสร้างครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขระหว่างครอบครัวเดียวกับครอบครัวขยายหรือไม่อย่างไรบ้าง ซึ่งเมื่อนำมาตรวจสอบพบความสัมพันธ์ใหม่ดังตารางที่ ๒๖

ตารางที่ ๒๖ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนจำแนกตามประเภทครอบครัว

ลักษณะโครงสร้างครอบครัว	ครอบครัวเดี่ยว				ครอบครัวขยาย			
	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ				อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
๑. การศึกษาของครอบครัว								
ระดับสูง	๓๒.๔ (๑๒)	๒๙.๓ (๑๑)	๓๓.๘ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๓๓)	๑๓.๓ (๔)	๓๖.๓ (๑๑)	๕๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๓๐)
ระดับกลาง	๓.๓ (๓)	๓๑.๓ (๑๓)	๖๑.๐ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๒๐.๐ (๓)	๔๐.๐ (๖)	๔๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๕)
ระดับต่ำ	๙.๓ (๖)	๒๓.๘ (๑๓)	๖๒.๙ (๓๙)	๑๐๐.๐ (๖๒)	๕.๖ (๒)	๑๙.๔ (๓)	๓๕.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๓๖)
รวม	๑๕.๐ (๒๑)	๒๕.๓ (๔๑)	๕๕.๓ (๓๘)	๑๐๐.๐ (๑๔๐)	๑๑.๑ (๙)	๒๙.๖ (๒๔)	๕๙.๓ (๔๘)	๑๐๐.๐ (๘๑)
	$G = 0.๓๑$				$G = 0.๓๘$			
๒. อาชีพของครอบครัว								
ระดับสูง	๒๓.๓ (๙)	๓๐.๓ (๑๐)	๔๒.๔ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๓๓)	๑๖.๓ (๔)	๔๑.๓ (๑๐)	๔๑.๓ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒๔)
ระดับกลาง	๔.๐ (๑)	๒๔.๐ (๖)	๓๒.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๔.๓ (๒)	๒๒.๙ (๖)	๒๒.๙ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๕)
ระดับต่ำ	๑๓.๔ (๑๑)	๓๐.๕ (๒๕)	๕๖.๑ (๔๖)	๑๐๐.๐ (๘๒)	๓.๐ (๓)	๑๘.๖ (๔)	๓๔.๔ (๓๒)	๑๐๐.๐ (๔๓)
รวม	๑๕.๐ (๒๑)	๒๙.๓ (๔๑)	๕๕.๓ (๓๘)	๑๐๐.๐ (๑๔๐)	๑๑.๑ (๙)	๒๙.๖ (๒๔)	๕๙.๓ (๔๘)	๑๐๐.๐ (๘๑)
	$G = 0.๑๒$				$G = 0.๔๕$			

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

ลักษณะโครงสร้างครอบครัว	ครอบครัวเดี่ยว				ครอบครัวขยาย			
	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ				อิทธิพลต่อการกำหนดแผนฯ			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
๓. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว								
ระดับสูง	๑๓.๐	๓๙.๑	๔๗.๘	๑๐๐.๐	๖.๓	๒๕.๐	๖๘.๘	๑๐๐.๐
	(๓)	(๙)	(๑๑)	(๒๓)	(๑)	(๔)	(๑๑)	(๑๖)
ระดับกลาง	๑๖.๒	๒๕.๐	๕๘.๘	๑๐๐.๐	๑๓.๒	๓๖.๘	๕๐.๐	๑๐๐.๐
	(๑๑)	(๑๗)	(๔๐)	(๖๘)	(๕)	(๑๔)	(๑๙)	(๓๘)
ระดับต่ำ	๑๕.๓	๓๐.๖	๕๕.๑	๑๐๐.๐	๑๑.๑	๒๒.๒	๖๖.๗	๑๐๐.๐
	(๗)	(๑๕)	(๒๗)	(๔๙)	(๓)	(๖)	(๑๘)	(๒๗)
รวม	๑๕.๐	๒๙.๓	๕๕.๗	๑๐๐.๐	๑๑.๑	๒๙.๖	๕๙.๓	๑๐๐.๐
	(๒๑)	(๔๑)	(๗๘)	(๑๔๐)	(๙)	(๒๔)	(๔๘)	(๘๑)
				$G = ๐.๐๓$				$G = ๐.๐๒$

จากตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นว่าเมื่อนำเอาตัวแปรประเภทครอบครัวมาเป็นตัวแปรคุมตรวจสอบแล้วพบความสัมพันธ์ใหม่ดังนี้คือ

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน เมื่อนำตัวแปรประเภทครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยวมาเป็นตัวแปรคุมพบค่าความสัมพันธ์ใหม่วัดไคควยคาสติติ $G = ๐.๓๑$ ส่วนครอบครัวแบบครอบครัวขยาย เมื่อนำมาเป็นตัวแปรคุมพบว่าค่าความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นวัดไคควยคาสติติ $G = ๐.๓๔$ เมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมซึ่งวัดไคควยคาสติติ $G = ๐.๓๓$ แล้ว จะเห็นได้ว่ามีค่าเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นและลดลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังนั้นย่อมหมายความว่าประเภทของครอบครัวเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมเปลี่ยนไปเล็กน้อยเท่านั้น นั่นคือครอบครัวเดี่ยวเป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมลดลงเล็กน้อยเพียงร้อยละ ๒ เท่านั้น และครอบครัวขยายก็เป็นเงื่อนไขให้

ความสัมพันธ์เดิมเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๑ เท่านั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์เดิมเป็นจริง โดยไม่ต้องอาศัยเงื่อนไขของประเภทครอบครัวทั้งแบบครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้ามามีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้นพบว่า ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยวนั้นส่งผลให้ความสัมพันธ์ใหม่มีค่าลดลงวัดไคควยศาสตร์ $G = 0.02$ ส่วนครอบครัวขยายส่งผลให้ความสัมพันธ์ใหม่มีค่าเพิ่มขึ้นวัดไคควยศาสตร์ $G = 0.65$ เมื่อเทียบกับความสัมพันธ์เดิมซึ่งวัดไคควยศาสตร์ $G = 0.25$ ดังนั้นจึงถือว่าความสัมพันธ์เดิมนั้นเป็นจริงสำหรับครอบครัวขยายเท่านั้นแต่ไม่เป็นจริงสำหรับครอบครัวเดี่ยว

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้ามามีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้นพบว่า ครอบครัวแบบครอบครัวเดี่ยวส่งผลให้ความสัมพันธ์ใหม่มีค่าเพิ่มขึ้นซึ่งวัดไคควยศาสตร์ $G = 0.03$ ซึ่งเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมซึ่งวัดไคควยศาสตร์ $G = 0.02$ จะเห็นว่าเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๑ เท่านั้น ส่วนครอบครัวขยายนั้นไม่ได้ส่งผลให้ความสัมพันธ์เดิมเปลี่ยนแปลงไปนั่นคือความสัมพันธ์ใหม่ที่วัดไคควยศาสตร์ $G = 0.02$ ซึ่งมีค่าเท่าเดิม ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์เดิมนั้นเป็นจริงโดยไม่ต้องอาศัยเงื่อนไขของประเภทครอบครัวทั้งแบบครอบครัวเดี่ยวและแบบครอบครัวขยายแต่อย่างไร

๒.๕ ขนาดครอบครัว เมื่อนำมาเป็นตัวแปรคุมกำหนดเงื่อนไขแล้วปรากฏว่าพบรายละเอียดดังในตารางที่ ๒๗

ตารางที่ ๒๗ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะโครงสร้างอาคารกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเขียนโปรแกรมเรียนจำแนกตามขนาดอาคาร

ลักษณะโครงสร้างอาคาร	ขนาดเล็ก (ต่ำกว่า ๕ คน)		ขนาดกลาง (๖ คน)		ขนาดใหญ่ (๗ คนขึ้นไป)	
	อิทธิพลต่อการกำหนดแผน	สูง กลาง ต่ำ รวม	อิทธิพลต่อการกำหนดแผน	สูง กลาง ต่ำ รวม	อิทธิพลต่อการกำหนดแผน	สูง กลาง ต่ำ รวม
๑. การศึกษาของครูอบรม						
ระดับสูง	๑๗.๕ (๕) ๒๕.๖ (๗) ๕๓.๖ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)	๒๓.๑ (๓) ๕๖.๒ (๖) ๓๐.๕ (๕) ๑๐๐.๐ (๑๓)	๓๐.๕ (๕) ๓๐.๕ (๕) ๓๐.๕ (๕) ๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๗.๕ (๕) ๒๕.๖ (๗) ๕๓.๖ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๗.๕ (๕) ๒๕.๖ (๗) ๕๓.๖ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๗.๕ (๕) ๒๕.๖ (๗) ๕๓.๖ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)
ระดับกลาง	- (๕) ๔๕.๕ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๑.๑ (๒) ๒๒.๒ (๖) ๒๖.๗ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๕)	๒๐.๐ (๕) ๓๐.๐ (๗) ๓๐.๐ (๗) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๑.๑ (๒) ๒๒.๒ (๖) ๒๖.๗ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๑.๑ (๒) ๒๒.๒ (๖) ๒๖.๗ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๑.๑ (๒) ๒๒.๒ (๖) ๒๖.๗ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๕)
ระดับต่ำ	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	- (๒) ๒๕.๐ (๖) ๓๕.๐ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)
รวม	๑๒.๖ (๑๒) ๒๕.๕ (๑๕) ๕๓.๖ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)
G = ๐.๐๙						
๒. อาชีพของครูอบรม						
ระดับสูง	๑๕.๒ (๕) ๒๖.๕ (๗) ๕๓.๖ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)	๒๑.๕ (๓) ๓๕.๗ (๕) ๕๖.๕ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๕)	๒๕.๕ (๕) ๕๓.๖ (๖) ๕๓.๖ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๕.๒ (๕) ๒๖.๕ (๗) ๕๓.๖ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๕.๒ (๕) ๒๖.๕ (๗) ๕๓.๖ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๕.๒ (๕) ๒๖.๕ (๗) ๕๓.๖ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)
ระดับกลาง	- (๕) ๒๓.๑ (๑๓) ๓๖.๕ (๑๓) ๑๐๐.๐ (๑๖)	- (๓) ๓๐.๐ (๖) ๓๐.๐ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๒ (๕) ๒๖.๕ (๖) ๒๖.๕ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๖)	- (๓) ๓๐.๐ (๖) ๓๐.๐ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๒ (๕) ๒๖.๕ (๖) ๒๖.๕ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๒ (๕) ๒๖.๕ (๖) ๒๖.๕ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๖)
ระดับต่ำ	๑๒.๕ (๗) ๓๖.๑ (๑๕) ๕๕.๕ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๗.๕ (๖) ๒๕.๕ (๖) ๒๖.๕ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๗.๕ (๖) ๒๕.๕ (๖) ๒๖.๕ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๒.๕ (๗) ๓๖.๑ (๑๕) ๕๕.๕ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๒.๕ (๗) ๓๖.๑ (๑๕) ๕๕.๕ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๒.๕ (๗) ๓๖.๑ (๑๕) ๕๕.๕ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)
รวม	๑๒.๖ (๑๒) ๒๕.๕ (๑๕) ๕๓.๖ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)
G = ๐.๐๙						
๓. รายได้เฉลี่ยของครูอบรม						
ระดับสูง	๑๒.๐ (๓) ๒๕.๐ (๗) ๕๐.๐ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)	- (๓) ๒๐.๐ (๖) ๕๐.๐ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๕)	๒๐.๐ (๓) ๕๐.๐ (๖) ๕๐.๐ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๒.๐ (๓) ๒๕.๐ (๗) ๕๐.๐ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๒.๐ (๓) ๒๕.๐ (๗) ๕๐.๐ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)	๑๒.๐ (๓) ๒๕.๐ (๗) ๕๐.๐ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๒๕)
ระดับกลาง	๕.๑ (๒) ๒๕.๖ (๑๐) ๒๕.๖ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๒.๕ (๕) ๓๕.๕ (๑๑) ๕๐.๐ (๑๑) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๒.๕ (๕) ๓๕.๕ (๑๑) ๕๐.๐ (๑๑) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๕.๑ (๒) ๒๕.๖ (๑๐) ๒๕.๖ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๕.๑ (๒) ๒๕.๖ (๑๐) ๒๕.๖ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๕.๑ (๒) ๒๕.๖ (๑๐) ๒๕.๖ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)
ระดับต่ำ	๒๒.๖ (๗) ๓๕.๕ (๑๑) ๕๐.๐ (๑๑) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๗.๖ (๖) ๒๕.๕ (๖) ๒๕.๕ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๗.๖ (๖) ๒๕.๕ (๖) ๒๕.๕ (๖) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๒๒.๖ (๗) ๓๕.๕ (๑๑) ๕๐.๐ (๑๑) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๒๒.๖ (๗) ๓๕.๕ (๑๑) ๕๐.๐ (๑๑) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๒๒.๖ (๗) ๓๕.๕ (๑๑) ๕๐.๐ (๑๑) ๑๐๐.๐ (๑๖)
รวม	๑๒.๖ (๑๒) ๒๕.๕ (๑๕) ๕๓.๖ (๑๕) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๕.๓ (๗) ๒๕.๕ (๑๒) ๒๑.๒ (๑๐) ๑๐๐.๐ (๑๖)
G = ๐.๒๕						

จากตารางที่ ๒๗ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นเมื่อนำเอาตัวแปร
ขนาดครอบครัวมาเป็นตัวแปรควบคุมตรวจสอบแล้ว พบความสัมพันธ์ใหม่ดังนี้คือ

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพล
ต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนพบว่าครอบครัวขนาดเล็กส่งผลให้ความสัมพันธ์
ใหม่มีค่าลดลงวัดโดยค่าสถิติ $G = 0.04$ ครอบครัวขนาดกลางส่งผลให้ความสัมพันธ์ใหม่
มีค่าสูงขึ้นวัดโดยค่าสถิติ $G = 0.52$ และครอบครัวขนาดใหญ่ส่งผลให้ความสัมพันธ์ใหม่มี
ค่าสูงขึ้นวัดโดยค่าสถิติ $G = 0.66$ เมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมซึ่งวัดโดยค่า
สถิติ $G = 0.33$ ดังนั้นจึงถือว่า ความสัมพันธ์เดิมเป็นจริงมากที่สุดภายใต้เงื่อนไขของ
ครอบครัวขนาดกลางและรองลงมาคือครอบครัวขนาดใหญ่ แต่ไม่เป็นจริงสำหรับครอบครัว
ขนาดเล็ก

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อ
การกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน พบว่าครอบครัวขนาดเล็กส่งผลให้ความสัมพันธ์ใหม่
มีค่าลดลงวัดโดยค่าสถิติ $G = -0.09$ ครอบครัวขนาดกลางส่งผลให้ความสัมพันธ์ใหม่
เพิ่มขึ้นวัดโดยค่าสถิติ $G = 0.30$ และครอบครัวขนาดใหญ่ส่งผลให้ความสัมพันธ์ใหม่มี
ค่าเพิ่มขึ้นวัดโดยค่าสถิติ $G = 0.50$ เมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมซึ่งวัดโดย
ค่าสถิติ $G = 0.25$ ดังนั้นจึงถือว่าความสัมพันธ์เดิมเป็นจริงมากที่สุดภายใต้เงื่อนไข
ของครอบครัวขนาดใหญ่และรองลงมาคือ ครอบครัวขนาดกลาง แต่ไม่เป็นจริงสำหรับ
ครอบครัวขนาดเล็ก

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพล
ต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน พบว่าครอบครัวขนาดเล็กส่งผลให้ความสัมพันธ์ใหม่
มีค่าลดลงวัดโดยค่าสถิติ $G = -0.25$ ครอบครัวขนาดกลางส่งผลให้ความสัมพันธ์ใหม่
มีค่าเพิ่มขึ้นวัดโดยค่าสถิติ $G = 0.44$ และครอบครัวขนาดใหญ่ส่งผลให้ความสัมพันธ์
ใหม่มีค่าเพิ่มขึ้นวัดโดยค่าสถิติ $G = 0.26$ เมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิม ซึ่ง
วัดโดยค่าสถิติ $G = 0.02$ ดังนั้นจึงถือว่าความสัมพันธ์เดิมเป็นจริงมากที่สุดภายใต้
เงื่อนไขของครอบครัวขนาดกลาง และรองลงมาคือ ครอบครัวขนาดใหญ่ แต่ไม่เป็นจริง
ภายใต้เงื่อนไขของครอบครัวขนาดเล็ก

๒.๖ จำนวนผู้อยู่ในภาระพึงพิง เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เดิมว่า ครอบครัวที่มีจำนวนผู้อยู่ในภาระพึงพิงแตกต่างกันจะส่งผลให้ความสัมพันธ์เดิมเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง ซึ่งเมื่อนำมาควบคุมความสัมพันธ์หรือตรวจสอบความสัมพันธ์เดิมระหว่างลักษณะโครงสร้างครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนแล้ว ปรากฏรายละเอียดดังในตารางที่ ๒๔ ตารางที่ ๒๕ และตารางที่ ๓๐

ตารางที่ ๒๔ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียน จำแนกตามจำนวนผู้อยู่ในภาระพึงพิงของครอบครัว

จำนวนผู้อยู่ในภาระพึงพิง/ ระดับการศึกษาของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
๑. คน				
การศึกษาระดับสูง	—	๕๕.๖ (๕)	๔๔.๔ (๔)	๑๐๐.๐ (๙)
การศึกษาระดับกลาง	—	๒๖.๓ (๔)	๗๓.๗ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๑๕)
การศึกษาระดับต่ำ	๓.๓ (๑)	๒๙.๖ (๔)	๖๖.๓ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๒๑)
รวม	๒.๐ (๑)	๓๓.๓ (๑๓)	๖๔.๓ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๕๑)
G = ๐.๑๕				
๒. คน				
การศึกษาระดับสูง	๒๓.๔ (๕)	๒๓.๔ (๕)	๕๓.๒ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒๑)
การศึกษาระดับกลาง	๒๐.๐ (๓)	๔๖.๓ (๗)	๓๓.๗ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๕)
การศึกษาระดับต่ำ	๑๔.๐ (๒)	๑๔.๐ (๒)	๗๒.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๑๓)
รวม	๑๗.๓ (๑๐)	๒๒.๔ (๑๔)	๕๙.๘ (๓๗)	๑๐๐.๐ (๖๓)
G = ๐.๓๑				
๓. คน				
การศึกษาระดับสูง	๒๐.๐ (๔)	๓๕.๐ (๗)	๔๕.๐ (๙)	๑๐๐.๐ (๒๐)
การศึกษาระดับกลาง	๕.๓ (๑)	๓๑.๖ (๖)	๖๓.๑ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๑๙)
การศึกษาระดับต่ำ	๕.๓ (๑)	๓๑.๖ (๖)	๖๓.๑ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๑๙)
รวม	๑๐.๖ (๖)	๓๗.๒ (๑๙)	๖๙.๒ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๕๘)
G = ๐.๒๗				

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

จำนวนผู้อยู่ในภาระพึงพิง/ ระดับการศึกษาของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
๔. <u>คนขึ้นไป</u>				
การศึกษาระดับสูง	๔๑.๒ (๗)	๒๙.๔ (๕)	๒๙.๔ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๗)
การศึกษาระดับกลาง	๒๘.๖ (๒)	๒๘.๖ (๒)	๔๒.๘ (๓)	๑๐๐.๐ (๗)
การศึกษาระดับต่ำ	—	๔๔.๔ (๔)	๕๕.๖ (๕)	๑๐๐.๐ (๙)
รวม	๒๗๑.๓ (๙)	๓๓๐.๓ (๑๑)	๓๙๘.๘ (๑๓)	๑๐๐๐.๐ (๓๓)
		$G = ๐.๔๕$		

จากตารางที่ ๒๔ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิม ซึ่งวัดไคควยค่าสถิติ $G = ๐.๓๓$ (ตารางที่ ๑๓) พบว่า

๑. ครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิง ๑ คน ส่งผลให้ความสัมพันธ์มีค่าลดลง นั่นคือความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นนั้นสามารถวัดค่าไคควยค่าทางสถิติ $G = ๐.๑๕$
๒. ครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิง ๒ คน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีค่าลดลง ซึ่งวัดไคควยค่าสถิติ $G = ๐.๓๑$
๓. ครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิง ๓ คน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีค่าลดลงวัดไคควยค่าสถิติ $G = ๐.๒๗$
๔. ครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิงตั้งแต่ ๔ คนขึ้นไปส่งผลให้ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีค่าเพิ่มขึ้น ซึ่งวัดไคควยค่าสถิติ $G = ๐.๔๕$

จากค่าความสัมพันธ์ใหม่ที่วัดไคควยค่าดังกล่าวนี้ ย่อมหมายความว่าความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนนั้นเป็นจริงภายใต้เงื่อนไขสำหรับครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิงตั้งแต่ ๔ คนขึ้นไป แต่ไม่เป็นจริงภายใต้เงื่อนไขของครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิง ๓ คน, ๒ คน, และ ๑ คน

ตารางที่ ๒๕ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัว กับการเข้าไป
มีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนจำแนกตาม
จำนวนผู้อยู่ในภาระพึ่งพิงของครอบครัว

จำนวนผู้อยู่ในภาระพึ่งพิง/ ระดับอาชีพของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
๑. คน				
อาชีพระดับสูง	—	๕๐.๐ (๕)	๕๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๐)
อาชีพระดับกลาง	—	๒๒.๒ (๒)	๓๓.๘ (๓)	๑๐๐.๐ (๕)
อาชีพระดับต่ำ	๓๐.๑ (๑)	๓๑.๑ (๑๐)	๒๘.๖ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๓๒)
รวม	๒๐.๐ (๑)	๓๓.๓ (๑๓)	๒๘.๓ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๕๑)
		G = ๐.๐๘		
๒. คน				
อาชีพระดับสูง	๒๘.๘ (๕)	๒๘.๘ (๕)	๔๑.๒ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๓)
อาชีพระดับกลาง	๖.๓ (๑)	๒๖.๓ (๕)	๒๖.๓ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๕)
อาชีพระดับต่ำ	๑๓.๐ (๔)	๑๘.๑ (๕)	๒๓.๘ (๓๐)	๑๐๐.๐ (๔๙)
รวม	๑๓.๓ (๑๔)	๒๒.๘ (๑๕)	๕๘.๕ (๔๙)	๑๐๐.๐ (๗๘)
		G = ๐.๒๑		
๓. คน				
อาชีพระดับสูง	๒๒.๒ (๕)	๒๓.๘ (๕)	๕๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๕)
อาชีพระดับกลาง	๑๑.๑ (๑)	๒๒.๒ (๒)	๒๖.๓ (๒)	๑๐๐.๐ (๕)
อาชีพระดับต่ำ	๓.๒ (๑)	๓๘.๓ (๑๒)	๕๘.๑ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๓๑)
รวม	๑๐.๓ (๒)	๓๒.๘ (๑๕)	๕๖.๕ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๕๕)
		G = ๐.๑๘		

ตารางที่ ๒๕ ต่อ

จำนวนผู้อยู่ในภาระพึงพิง/ ระดับอาชีพของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
<u>๔ คนขึ้นไป</u>				
อาชีพระดับสูง	๓๓.๓ (๔)	๔๑.๗ (๕)	๒๕.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๒)
อาชีพระดับกลาง	๑๖.๗ (๑)	๕๕.๗ (๔)	๑๖.๗ (๑)	๑๐๐.๐ (๖)
อาชีพระดับต่ำ	๒๖.๗ (๔)	๑๓.๓ (๒)	๖๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๕)
รวม	๒๗.๓ (๕)	๓๓.๓ (๑๑)	๓๕.๔ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๓๓)
	$G = ๐.๓๓$			

จากตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ไคควาสติคิตี $G = ๐.๒๕$ (ตารางที่ ๑๓) พบว่า

๑. ครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิง ๑ คน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีค่าลดลง ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ไคควาสติคิตี $G = ๐.๐๘$ จึงถือว่าจำนวนผู้อยู่ในภาระพึงพิง ๑ คน เป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมลดลง

๒. ครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิง ๒ คน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีค่าลดลง ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ไคควาสติคิตี $G = ๐.๒๑$ จึงถือว่าจำนวนผู้อยู่ในภาระพึงพิง ๒ คน เป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมลดลง

๓. ครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิง ๓ คน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีค่าลดลง ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ไคควาสติคิตี $G = ๐.๑๔$ จึงถือว่าจำนวนผู้อยู่ในภาระพึงพิง ๓ คน เป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมลดลง

๔. ครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิง ๔ คนขึ้นไป ส่งผลให้ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมีค่าเพิ่มขึ้น ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ไคควาสติคิตี $G = ๐.๓๓$ จึงถือว่าจำนวนผู้อยู่ในภาระพึงพิง ๔ คนขึ้นไป เป็นเงื่อนไขที่ทำให้ความสัมพันธ์เดิมเพิ่มขึ้น

จากค่าความสัมพันธ์ที่พบดังกล่าวนี้เห็น หมายความว่าความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนนี้หนักเรียน

เป็นจริงภายใต้เงื่อนไขของครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาวะพึ่งพิงตั้งแต่ ๔ คนขึ้นไปเท่านั้น
แต่ไม่เป็นจริงภายใต้เงื่อนไขของครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาวะพึ่งพิง ๑ คน ๒ คน

และ ๓ คน

ตารางที่ ๓๐ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้า
ไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนจำแนกตาม
จำนวนผู้อยู่ในภาวะพึ่งพิงของครอบครัว

จำนวนผู้อยู่ในภาวะพึ่งพิง/ รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
<u>๑ คน</u>				
รายได้ระดับสูง	—	๓๓.๕ (๓)	๖๒.๕ (๕)	๑๐๐.๐ (๘)
รายได้ระดับกลาง	—	๒๘.๐ (๓)	๓๒.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒๑)
รายได้ระดับต่ำ	๕.๖ (๑)	๓๘.๘ (๓)	๕๕.๖ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๘)
รวม	๒.๐ (๑)	๓๓.๓ (๑๓)	๖๘.๓ (๓)	๑๐๐.๐ (๕๑)
		G = - ๐.๑๘		
<u>๒ คน</u>				
รายได้ระดับสูง	๑๕.๘ (๒)	๔๖.๒ (๖)	๓๘.๕ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๓)
รายได้ระดับกลาง	๑๐.๕ (๔)	๒๑.๑ (๘)	๖๘.๔ (๒๖)	๑๐๐.๐ (๓๘)
รายได้ระดับต่ำ	๒๘.๖ (๘)	๑๘.๓ (๔)	๕๓.๑ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๒๘)
รวม	๑๓.๓ (๑๔)	๒๒.๘ (๑๘)	๕๘.๕ (๔๓)	๑๐๐.๐ (๗๙)
		G = ๐.๐		
<u>๓ คน</u>				
รายได้ระดับสูง	๖.๓ (๑)	๒๐.๐ (๓)	๓๓.๓ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๑๕)
รายได้ระดับกลาง	๑๘.๕ (๕)	๓๓.๐ (๑๐)	๔๘.๕ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๒๗)
รายได้ระดับต่ำ	—	๓๓.๕ (๖)	๖๒.๕ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๖)
รวม	๑๐.๓ (๖)	๓๒.๕ (๑๙)	๕๖.๕ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๔๘)
		G = - ๐.๐๕		

ตารางที่ ๓๐ (ต่อ)

จำนวนผู้อยู่ในภาระพึงพิง/ รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
<u>๔ คนขึ้นไป</u>				
รายได้ระดับสูง	๓๓.๓ (๑)	๓๓.๓ (๑)	๓๓.๓ (๑)	๑๐๐.๐ (๓)
รายได้ระดับกลาง	๔๓.๘ (๓)	๓๗.๕ (๒)	๑๘.๘ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๖)
รายได้ระดับต่ำ	๗.๑ (๑)	๒๘.๖ (๔)	๖๔.๓ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๔)
รวม	๒๗.๓ (๕)	๓๓.๓ (๑๑)	๓๕.๔ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๓๓)
		$G = ๐.๕๘$		

จากตารางที่ ๓๐ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิม ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์โดยอาศัยสถิติ $G = ๐.๐๒$ (ตารางที่ ๑๓) ดังนี้คือ

๑. ครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิง ๑ คน เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมมีค่าลดลง โดยวัดค่าความสัมพันธ์โดยอาศัยสถิติ $G = - ๐.๑๕$
๒. ครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิง ๒ คน เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมมีค่าลดลง โดยวัดค่าความสัมพันธ์โดยอาศัยสถิติ $G = ๐.๐$
๓. ครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิง ๓ คน เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมมีค่าลดลง โดยวัดค่าความสัมพันธ์โดยอาศัยสถิติ $G = - ๐.๐๕$
๔. ครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิงตั้งแต่ ๔ คนขึ้นไป เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมมีค่าเพิ่มขึ้น โดยวัดค่าความสัมพันธ์โดยอาศัยสถิติ $G = ๐.๕๘$

จากค่าความสัมพันธ์ที่พบดังกล่าวนี้ นั้น หมายความว่าความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนให้นักเรียนนั้น เป็นจริงภายใต้เงื่อนไขของครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิงตั้งแต่ ๔ คนขึ้นไป แต่ไม่เป็นจริงภายใต้เงื่อนไขของครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในภาระพึงพิง ๑ คน ๒ คน และ ๓ คน

๒๐.๗ บุคคลที่ทำให้นักเรียนเชื่อหรือคล้อยตามมากที่สุด เมื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงบวกว่าบุคคลที่ทำให้นักเรียนเชื่อหรือคล้อยตามมากที่สุดอันดับแรก ครู-อาจารย์ บิคารามารคาหรือผู้ปกครอง เพื่อน และอื่น ๆ (แล้วแต่สถานการณ์) จะส่งผลให้ความสัมพันธ์เชิงระหว่างลักษณะโครงสร้างครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปเช่นไร ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓๑ ตารางที่ ๓๒ และตารางที่ ๓๓

ตารางที่ ๓๑ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน จำแนกตามบุคคลที่ทำให้นักเรียนเชื่อหรือคล้อยตามมากที่สุด

บุคคลที่ทำให้นักเรียนเชื่อหรือคล้อยตาม/ระดับการศึกษาของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
<u>ครู-อาจารย์</u>				
การศึกษาระดับสูง	๒๙.๔ (๕)	๓๕.๓ (๖)	๓๕.๓ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๗)
การศึกษาระดับกลาง	๖.๗ (๑)	๒๖.๗ (๔)	๒๖.๗ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๕)
การศึกษาระดับต่ำ	๗.๔ (๒)	๒๙.๖ (๔)	๖๓.๐ (๑๗)	๑๐๐.๐ (๒๓)
รวม	๑๓๐.๖ (๔)	๓๐๐.๕ (๑๔)	๕๕๐.๙ (๓๓)	๑๐๐๐.๐ (๕๙)
	$G = ๐.๓๕$			
<u>บิคารามารคาหรือผู้ปกครอง</u>				
การศึกษาระดับสูง	๒๐.๖ (๗)	๒๙.๔ (๑๐)	๕๐.๐ (๓๔)	๑๐๐.๐ (๓๔)
การศึกษาระดับกลาง	๑๒.๕ (๓)	๓๗.๕ (๙)	๕๐.๐ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๒๔)
การศึกษาระดับต่ำ	๗.๔ (๔)	๒๕.๕ (๑๓)	๖๖.๗ (๓๔)	๑๐๐.๐ (๕๑)
รวม	๑๒๐.๕ (๑๔)	๒๙๐.๔ (๓๒)	๕๗๐.๗ (๖๓)	๑๐๐๐.๐ (๑๐๙)
	$G = ๐.๒๖$			

ตารางที่ ๓๑ (ต่อ)

บุคคลที่ทำให้นักเรียนเชื่อหรือ คล้อยตาม/ระดับการศึกษาของ ครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
<u>เพื่อนสนิท</u>				
การศึกษาระดับสูง	๒๗.๓ (๓)	๕๕.๕ (๖)	๑๘.๒ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๑)
การศึกษาระดับกลาง	—	๕๕.๖ (๕)	๔๕.๔ (๕)	๑๐๐.๐ (๙)
การศึกษาระดับต่ำ	—	๑๘.๒ (๒)	๘๑.๘ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๑)
รวม	๕๗.๓ (๓)	๑๑๑.๗ (๑๓)	๑๔๕.๔ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๓๑)
		$G = ๐.๗๘$		
<u>อื่น ๆ แล้วยุติงานการณ</u>				
การศึกษาระดับสูง	๒๐.๐ (๑)	—	๘๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๕)
การศึกษาระดับกลาง	๒๕.๐ (๒)	๑๒.๕ (๑)	๖๒.๕ (๕)	๑๐๐.๐ (๘)
การศึกษาระดับต่ำ	๒๒.๒ (๒)	๑๑.๑ (๑)	๖๖.๗ (๖)	๑๐๐.๐ (๘)
รวม	๒๒.๗ (๕)	๒๓.๖ (๒)	๑๐๘.๒ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๒๒)
		$G = - ๐.๑๐$		

จากตารางที่ ๓๑ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นเมื่อนำเอาตัวแปรบุคคลที่ทำให้นักเรียนเชื่อและคล้อยตามมากที่สุดมาเป็นตัวแปรควบคุมตรวจสอบความสัมพันธ์เคิมระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์เคิมได้ด้วยสถิติ $G = ๐.๓๓$ พบความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นดังนี้

๑. นักเรียนที่เชื่อและคล้อยตามครู-อาจารย์มากที่สุด เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เคิมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ของหน่วยความสัมพันธ์ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ได้ด้วยสถิติ

$$G = ๐.๓๕$$

๒. นักเรียนที่เชื่อและคล้อยตามบิดามารดาหรือผู้ปกครองมากที่สุด เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เคิมลดลงร้อยละ ๗ ของหน่วยความสัมพันธ์ ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ไคควยคาสติติ $G = 0.26$

๓. นักเรียนที่เชื่อและคล้อยตามเพื่อนสนิทมากที่สุด เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์มีค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๕ ของหน่วยความสัมพันธ์ใหม่ไคควยคาสติติ $G = 0.44$

๔. นักเรียนที่เชื่อและคล้อยตามบุคคลอื่น ๆ แล้วแต่สถานการณ์ เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เคิมมีคาลดลงและเปลี่ยนไปจากเคิมเป็นลักษณะขัดแย้งกับความสัมพันธ์เคิม ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ไคควยคาสติติ $G = -0.30$

จากค่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนี้ย่อมหมายความว่า ความสัมพันธ์เคิมระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนนั้น เป็นจริงภายใต้เงื่อนไข นักเรียนกลุ่มที่มีความเชื่อและคล้อยตามเพื่อนสนิทเท่านั้น

ตารางที่ ๓๒ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนจำแนกตามบุคคลที่ทำให้นักเรียนเชื่อและคล้อยตามมากที่สุด

บุคคลที่ทำให้นักเรียนเชื่อและคล้อยตาม/ระดับอาชีพของครอบครัว	สูง	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน		
		กลาง	ต่ำ	รวม
<u>ครู-อาจารย์</u>				
อาชีพระดับสูง	๑๘.๒ (๒)	๔๕.๕ (๕)	๓๖.๔ (๔)	๑๐๐.๐ (๑๑)
อาชีพระดับกลาง	๑๖.๗ (๒)	๑๖.๗ (๒)	๖๖.๗ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๒)
อาชีพระดับต่ำ	๑๑.๑ (๔)	๓๐.๖ (๑๑)	๕๘.๓ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๓๖)
รวม	๑๓.๖ (๘)	๓๐.๕ (๑๘)	๕๕.๙ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๕๙)

$$G = 0.37$$

ตารางที่ ๓๒ (ต่อ)

บุคคลที่ทำให้นักเรียนเชื่อและ คล้อยตาม/ระดับอาชีพของ ครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
<u>บิคมารดาหรือผู้ปกครอง</u>				
อาชีพระดับสูง	๑๙.๘ (๖)	๒๙.๐ (๙)	๕๑.๖ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๓๑)
อาชีพระดับกลาง	๕.๓ (๑)	๓๖.๘ (๙)	๕๗.๙ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๑๙)
อาชีพระดับต่ำ	๑๑.๙ (๓)	๒๓.๑ (๑๖)	๖๑.๐ (๓๖)	๑๐๐.๐ (๕๙)
รวม	๑๒.๘ (๑๘)	๒๙.๘ (๓๒)	๕๗.๘ (๖๓)	๑๐๐.๐ (๑๐๙)
	G = ๐.๑๓			
<u>เพื่อนสนิท</u>				
อาชีพระดับสูง	๒๗.๐ (๓)	๕๘.๕ (๖)	๑๘.๒ (๒)	๑๐๐.๐ (๑๑)
อาชีพระดับกลาง	—	๕๐.๐ (๓)	๕๐.๐ (๓)	๑๐๐.๐ (๖)
อาชีพระดับต่ำ	—	๒๘.๖ (๘)	๗๑.๘ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๑๘)
รวม	๙.๗ (๓)	๕๑.๙ (๑๓)	๘๘.๘ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๓๑)
	G = ๐.๗๓			
<u>อื่น ๆ แลวแต่สถานการณ</u>				
อาชีพระดับสูง	๕๐.๐ (๒)	—	๕๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๔)
อาชีพระดับกลาง	—	—	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒)
อาชีพระดับต่ำ	๑๘.๘ (๓)	๑๒.๕ (๒)	๖๘.๘ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๑๖)
รวม	๒๒.๗ (๕)	๙.๑ (๒)	๖๘.๒ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๒๒)
	G = ๐.๐๒			

จากตารางที่ ๓๒ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้น เมื่อนำเอาตัวแปร
บุคคลที่ทำให้นักเรียนมีความเชื่อและคล้อยตามมากที่สุดมาเป็นตัวแปรควบคุมตรวจสอบความ
สัมพันธ์เดิมระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน

เรียนของนักเรียน ซึ่งความสัมพันธ์เดิมนั้นวัดได้ด้วยความสอดคล้อง $G = 0.25$ พบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นดังนี้

๑. นักเรียนที่มีความเชื่อและคล้อยตามครู—อาจารย์มากที่สุด เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมลดลง ร้อยละ ๔ ของหน่วยความสัมพันธ์ ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ได้ด้วยความสอดคล้อง $G = 0.17$

๒. นักเรียนที่มีความเชื่อและคล้อยตามบิดามารดาหรือผู้ปกครองมากที่สุด เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมลดลง ร้อยละ ๑๒ ของหน่วยความสัมพันธ์ ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ได้ด้วยความสอดคล้อง $G = 0.13$

๓. นักเรียนที่มีความเชื่อและคล้อยตามเพื่อนสนิท เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์มีค่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔๔ ของหน่วยความสัมพันธ์ ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ได้ด้วยความสอดคล้อง $G = 0.73$

๔. นักเรียนที่มีความเชื่อ และคล้อยตามบุคคลอื่น ๆ แล้วแต่สถานการณ์ เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมลดลงแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กันเลย ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ได้ด้วยความสอดคล้อง $G = 0.20$

จากค่าความสัมพันธ์ใหม่ที่ปรากฏดังกล่าวในตารางที่ ๓๒ นี้ นั้นย่อมหมายความว่าความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนเป็นจริงภายใต้เงื่อนไขของนักเรียนกลุ่มที่มีความเชื่อและคล้อยตามเพื่อนสนิทเท่านั้น

ตารางที่ ๓๓ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไป
มีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน จำแนกตามบุคคล
ที่นักเรียนมีความเชื่อและคล้อยตามมากที่สุด

บุคคลที่ให้นักเรียนเชื่อและ คล้อยตาม/ระดับรายได้เฉลี่ย ของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
ครู-อาจารย์				
รายได้ระดับสูง	๘.๓ (๑)	๔๑.๗ (๕)	๕๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๒)
รายได้ระดับกลาง	๑๕.๘ (๔)	๓๗.๐ (๑๐)	๔๘.๑ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๒๓)
รายได้ระดับต่ำ	๑๕.๐ (๓)	๑๕.๐ (๓)	๗๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๒๐)
รวม	๑๓.๖ (๘)	๓๐.๕ (๑๘)	๕๕.๙ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๕๙)
		G = ๐.๑๘		
บิดามารดาหรือผู้ปกครอง				
รายได้ระดับสูง	๙.๕ (๒)	๓๓.๖๓ (๗)	๕๗.๑ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๒๑)
รายได้ระดับกลาง	๑๕.๗ (๘)	๒๓.๖๕ (๑๒)	๖๐.๘ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๕๑)
รายได้ระดับต่ำ	๑๐.๘ (๔)	๓๕.๑ (๑๓)	๕๔.๑ (๒๐)	๑๐๐.๐ (๓๗)
รวม	๑๒.๘ (๑๔)	๒๙.๘ (๓๒)	๕๗.๘ (๖๓)	๑๐๐.๐ (๑๐๙)
		G = - ๐.๐๐๔		
เพื่อนสนิท				
รายได้ระดับสูง	๒๕.๐ (๑)	๒๕.๐ (๑)	๕๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๔)
รายได้ระดับกลาง	๑๑.๘ (๒)	๔๗.๑ (๘)	๔๑.๒ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๗)
รายได้ระดับต่ำ	—	๕๐.๐ (๔)	๖๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๐)
รวม	๙.๗ (๓)	๔๑.๙ (๑๓)	๕๘.๘ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๓๑)
		G = ๐.๒๙๙		
อื่น ๆ แลวแต่สถานการณ์				
รายได้ระดับสูง	—	—	๑๐๐.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๒)
รายได้ระดับกลาง	๑๘.๒ (๒)	๙.๑ (๑)	๗๒.๗ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๑)
รายได้ระดับต่ำ	๓๓.๓ (๓)	๑๑.๑ (๑)	๕๕.๖ (๕)	๑๐๐.๐ (๙)
รวม	๒๒.๗ (๕)	๙.๑ (๒)	๖๘.๒ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๒๒)
		G = - ๐.๔๘		

จากตารางที่ ๓๓ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้น เมื่อนำเอาตัวแปรบุคคลที่ทำให้นักเรียนมีความเชื่อและคล้อยตามมากที่สุดมาเป็นตัวแปรคุมตรวจสอบความสัมพันธ์เคมระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน ซึ่งความสัมพันธ์เคมนั้นวัดได้โดยค่าสถิติ $G = 0.02$ ปรากฏว่าพบความสัมพันธ์ใหม่ดังนี้

๑. นักเรียนที่มีความเชื่อและคล้อยตามครู-อาจารย์มากที่สุด เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เคมมีค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖ ของหน่วยความสัมพันธ์ ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ได้โดยค่าสถิติ $G = 0.02$

๒. นักเรียนที่มีความเชื่อและคล้อยตามบิดามารดาหรือผู้ปกครองมากที่สุด เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เคมเปลี่ยนไปในลักษณะซัดแย้งหรือตรงกันข้ามกับความสัมพันธ์เคม ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ได้โดยค่าสถิติ $G = -0.02$

๓. นักเรียนที่มีความเชื่อและคล้อยตามเพื่อนมากที่สุด เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เคมมีค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๗ ของหน่วยความสัมพันธ์ ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นได้โดยค่าสถิติ $G = 0.02$

๔. นักเรียนที่มีความเชื่อและคล้อยตามบุคคลอื่น ๆ แลแล้วแต่สถานการณ์ เป็นเงื่อนไขให้ค่าความสัมพันธ์เคมเปลี่ยนไปในลักษณะซัดแย้งหรือตรงกันข้าม ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นได้โดยค่าสถิติ $G = -0.02$

จากค่าความสัมพันธ์ใหม่ที่ปรากฏดังในตารางที่ ๓๓ นั้นนัยหมายความว่า ความสัมพันธ์เคมระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนนั้นเป็นจริง ภายใต้เงื่อนไขของนักเรียนกลุ่มที่มีความเชื่อและคล้อยตามเพื่อนสนิท และนักเรียนกลุ่มที่มีความเชื่อและคล้อยตามครู-อาจารย์เท่านั้น

๒.๔ อายุเฉลี่ยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยแบ่งออกเป็นสามกลุ่มอายุ คือ กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า ๔๕ ปี กลุ่มที่มีอายุ ๔๕-๕๕ ปี และกลุ่มที่มีอายุ ๕๖ ปีขึ้นไป เมื่อนำมาตรวจสอบความสัมพันธ์เคมระหว่างลักษณะโครงสร้างครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนจะเปลี่ยนแปลงไปเช่นไรบ้างภายใต้เงื่อนไขของกลุ่มอายุทั้งสามกลุ่ม ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓๔ ตารางที่ ๓๕ และตารางที่ ๓๖

ตารางที่ ๓๘ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนจำแนกตามอายุเฉลี่ยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

อายุเฉลี่ยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง/ระดับการศึกษาของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
<u>ต่ำกว่า ๔๕ ปี</u>				
การศึกษาระดับสูง	๒๓.๘ (๕)	๒๓.๘ (๕)	๕๒.๘ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒๑)
การศึกษาระดับกลาง	๘.๗ (๒)	๓๘.๘ (๘)	๕๖.๕ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๒๓)
การศึกษาระดับต่ำ	๘.๑ (๔)	๒๗.๓ (๑๒)	๖๓.๖ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๔๔)
รวม	๑๒.๕ (๑๑)	๒๘.๘ (๒๕)	๕๘.๑ (๕๒)	๑๐๐.๐ (๘๘)
	$G = ๐.๑๘$			
<u>๔๕ - ๕๕ ปี</u>				
การศึกษาระดับสูง	๑๖.๑ (๕)	๔๑.๘ (๑๓)	๔๑.๘ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๓๑)
การศึกษาระดับกลาง	๑๒.๐ (๓)	๑๖.๐ (๔)	๗๒.๐ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๒๕)
การศึกษาระดับต่ำ	๗.๘ (๓)	๒๘.๘ (๑๑)	๖๓.๒ (๓๘)	๑๐๐.๐ (๓๘)
รวม	๑๑.๗ (๑๑)	๒๘.๘ (๒๘)	๕๘.๕ (๘๔)	๑๐๐.๐ (๘๔)
	$G = ๐.๒๕$			
<u>๕๖ ปีขึ้นไป</u>				
การศึกษาระดับสูง	๔๐.๐ (๖)	๒๖.๗ (๔)	๓๓.๓ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๕)
การศึกษาระดับกลาง	๑๒.๕ (๑)	๘๗.๕ (๗)	—	๑๐๐.๐ (๘)
การศึกษาระดับต่ำ	๖.๓ (๑)	๖.๓ (๑)	๘๗.๕ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๑๖)
รวม	๒๐.๕ (๘)	๓๐.๘ (๑๒)	๘๘.๗ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๓๘)
	$G = ๐.๖๔$			

จากตารางที่ ๓๔ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นและเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิม (ตารางที่ ๑๓) ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ไคควาสติคิตี $G = ๐.๓๓$ แล้ว ปรากฏว่าความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นเป็นดังนี้

๑. ครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอายุเฉลี่ยต่ำกว่า ๔๕ ปี เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมลดลงร้อยละ ๑๕ ของหน่วยความสัมพันธ์ โดยวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ไคควาสติคิตี $G = ๐.๑๔$

๒. ครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอายุเฉลี่ยระหว่าง ๔๕ - ๕๕ ปี เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมลดลงร้อยละ ๔ ของหน่วยความสัมพันธ์ โดยวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ไคควาสติคิตี $G = ๐.๒๕$

๓. ครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอายุเฉลี่ยตั้งแต่ ๕๖ ปีขึ้นไป เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๑ ของหน่วยความสัมพันธ์ โดยวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ไคควาสติคิตี $G = ๐.๖๔$

จากค่าความสัมพันธ์ใหม่ที่ปรากฏดังในตารางที่ ๓๔ นั้น ย่อมหมายความว่าความสัมพันธ์เดิมระหว่างระดับการศึกษาของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนนั้นเป็นจริง ภายใต้เงื่อนไขของครอบครัวที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองอายุเฉลี่ยตั้งแต่ ๕๖ ปีขึ้นไปเท่านั้น

ตารางที่ ๓๕ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนจำแนกตามอายุเฉลี่ยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

อายุเฉลี่ยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง/ระดับอาชีพของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
<u>ต่ำกว่า ๔๕ ปี</u>				
อาชีพระดับสูง	๔๑.๗ (๖)	๒๖.๑ (๖)	๕๒.๒ (๑๒)	๑๐๐.๐ (๒๓)
อาชีพระดับกลาง	๔.๓ (๑)	๔๑.๗ (๕)	๕๐.๐ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๒)
อาชีพระดับต่ำ	๘.๔ (๕)	๒๖.๔ (๑๔)	๖๔.๒ (๓๔)	๑๐๐.๐ (๕๓)
รวม	๑๒.๕ (๑๑)	๒๔.๕ (๒๕)	๕๘.๑ (๕๒)	๑๐๐.๐ (๘๘)

$$G = ๐.๒๒$$

ตารางที่ ๓๕ (ต่อ)

อายุเฉลี่ยของบิคารมารคาหรือผู้ปกครอง/ระดับอาชีพของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
<u>๔๕ - ๕๕ ปี</u>				
อาชีพระดับสูง	๑๒.๕ (๓)	๔๑.๗ (๑๐)	๕๕.๘ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๒๔)
อาชีพระดับกลาง	๕.๓ (๑)	๒๑.๑ (๔)	๗๓.๗ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๑๘)
อาชีพระดับต่ำ	๑๓.๗ (๗)	๒๓.๕ (๑๔)	๕๘.๘ (๓๐)	๑๐๐.๐ (๕๑)
รวม	๑๑.๗ (๑๑)	๒๘.๘ (๒๘)	๕๘.๕ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๙๔)

$$G = ๐.๑๐๖$$

๕๖ ปีขึ้นไป

อาชีพระดับสูง	๕๐.๐ (๕)	๔๐.๐ (๔)	๑๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๐)
อาชีพระดับกลาง	๑๒.๕ (๑)	๓๗.๕ (๓)	๕๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๘)
อาชีพระดับต่ำ	๙.๕ (๒)	๒๓.๘ (๕)	๖๖.๗ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๒๑)
รวม	๒๐.๕ (๘)	๓๐.๘ (๑๒)	๔๘.๗ (๑๙)	๑๐๐.๐ (๓๙)

$$G = ๐.๖๔$$

จากตารางที่ ๓๕ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้น และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมในตารางที่ ๑๓ ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ไคยกวาคาสติติ $G = ๐.๒๕$ แล้วปรากฏว่าความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นเป็นดังนี้

๑. ครอบครัวที่บิคารมารคาหรือผู้ปกครองมีอายุเฉลี่ยต่ำกว่า ๔๕ ปี เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมลดลงเพียงร้อยละ ๓ ของหน่วยความสัมพันธ์ โดยวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ไคยกวาคาสติติ $G = ๐.๒๒$

๒. ครอบครัวที่บิคารมารคาหรือผู้ปกครองมีอายุเฉลี่ยระหว่าง ๔๕ - ๕๕ ปี เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมลดลงร้อยละ ๑๙ ของหน่วยความสัมพันธ์ โดยวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ไคยกวาคาสติติ $G = ๐.๐๖$

๓๐. ครอบครัวที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองมีอายุเฉลี่ยตั้งแต่ ๕๖ ปีขึ้นไป เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เสริมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕ ของหน่วยความสัมพันธ์ โดยวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ได้ด้วยค่าสถิติ $G = 0.6๔$

จากค่าความสัมพันธ์ใหม่ที่ปรากฏดังในตารางที่ ๓๕ นี้มีนัยหมายความว่าการที่ความสัมพันธ์เสริมระหว่างระดับอาชีพของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนนั้น เป็นจริงภายใต้เงื่อนไขของครอบครัวที่มีความร่ำรวยหรือผู้ปกครองที่มีอายุเฉลี่ยตั้งแต่ ๕๖ ปีขึ้นไป

ตารางที่ ๓๖ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัวกับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียน จำแนกตามอายุเฉลี่ยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

อายุเฉลี่ยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง/ระดับรายได้ของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
<u>ต่ำกว่า ๔๕ ปี</u>				
รายได้ระดับสูง	๑๕.๔ (๒)	๒๓.๑ (๓)	๖๑.๕ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๓)
รายได้ระดับกลาง	๑๑.๖ (๕)	๓๒.๖ (๑๔)	๕๕.๖ (๒๔)	๑๐๐.๐ (๔๓)
รายได้ระดับต่ำ	๑๒.๕ (๔)	๒๕.๐ (๘)	๖๒.๕ (๒๐)	๑๐๐.๐ (๓๒)
รวม	๑๒.๕ (๑๑)	๒๘.๔ (๒๕)	๕๙.๑ (๕๒)	๑๐๐.๐ (๘๘)
	$G = 0.0๔$			
<u>๔๕ - ๕๕ ปี</u>				
รายได้ระดับสูง	๕.๐ (๑)	๔๕.๐ (๘)	๕๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๒๐)
รายได้ระดับกลาง	๑๓.๖ (๖)	๒๕.๐ (๑๑)	๖๑.๔ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๔๔)
รายได้ระดับต่ำ	๑๓.๓ (๔)	๒๖.๓ (๘)	๖๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๓๐)
รวม	๑๑.๓ (๑๑)	๒๙.๘ (๒๘)	๕๘.๕ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๙๔)
	$G = 0.0๔$			

ตารางที่ ๓๖ (ต่อ)

อายุเฉลี่ยของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง/ ระดับรายได้ของครอบครัว	อิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียน			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
<u>๘ ปีขึ้นไป</u>				
รายได้ระดับสูง	๑๖.๗ (๑)	๑๖.๗ (๑)	๖๖.๗ (๘)	๑๐๐.๐ (๖)
รายได้ระดับกลาง	๒๖.๓ (๕)	๓๑.๖ (๖)	๘๒.๑ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๘)
รายได้ระดับต่ำ	๑๘.๓ (๒)	๓๕.๗ (๕)	๕๐.๐ (๗)	๑๐๐.๐ (๑๘)
รวม	๒๐.๕ (๘)	๓๐.๘ (๑๒)	๘๘.๗ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๓๘)
$G = - ๐.๐๑$				

จากตารางที่ ๓๖ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้น และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์เดิมในตารางที่ ๑๓ ซึ่งวัดค่าความสัมพันธ์ไค์ด้วยค่าสถิติ $G = ๐.๐๒$ แล้วปรากฏว่าความสัมพันธ์ใหม่ที่เกิดขึ้นเป็นดังนี้

๑. ครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอายุเฉลี่ยต่ำกว่า ๔๕ ปี เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมมีค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ของหน่วยความสัมพันธ์ โดยวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ไค์ด้วยค่าสถิติ $G = ๐.๐๘$

๒. ครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอายุเฉลี่ยระหว่าง ๔๕ - ๕๕ ปี เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมมีค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ของหน่วยความสัมพันธ์ โดยวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ไค์ด้วยค่าสถิติ $G = ๐.๐๘$

๓. ครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอายุเฉลี่ยตั้งแต่ ๕๖ ปีขึ้นไป เป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมเปลี่ยนไปในลักษณะตรงกันข้ามหรือขัดแย้ง โดยวัดค่าความสัมพันธ์ใหม่ไค์ด้วยค่าสถิติ $G = - ๐.๐๑$

จากค่าความสัมพันธ์ใหม่ที่ปรากฏในตารางที่ ๓๖ ดังกล่าวนั้นจะเห็นได้ว่า อายุเฉลี่ยของบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นเงื่อนไขให้ความสัมพันธ์เดิมเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

เท่านั้น แต่ที่พอที่จะกล่าวได้ว่า ความสัมพันธ์เกิกระหว่างระดับรายได้เฉลี่ยของครอบครัว
กับการเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนการเรียนของนักเรียนนั้นเป็นจริง ภายใต้งบเงื่อนไข
ของครอบครัวที่มีความมรคาหรือผู้ปกครองมีอายุเฉลี่ยต่ำกว่า ๔๕ ปี และครอบครัวที่คา
มารคาหรือผู้ปกครองมีอายุเฉลี่ยระหว่าง ๔๕ - ๕๕ ปีเท่านั้น